ਰਾਜੇਸ਼ @ ਸਰਕਾਰੀ ਅਤੇ ਏਐਨਆਰ

v.

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ

(2019 ਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1648)

ਨਵੰਬਰ 03, 2020

[ਡਾ. ਧਨੰਜੈ ਵਾਈ ਚੰਦਰਚੂੜ, ਇੰਦੂ ਮਲਹੋਤਰਾ ਅਤੇ ਇੰਦਰਾ ਬੈਨਰਜੀ, ਜੇ.ਜੇ.)

ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860 – ਧਾਰਾ 302 ਆਰ/ਡਬਲਯੂ ਐਸ 34 – ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਵੱਡੇ ਬੇਟੇ ਨੂੰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਪੀਡਬਲਯੂ -4 ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਛੋਟੇ ਬੇਟੇ - ਪੀਡਬਲਯੂ -5 ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਲੈ ਗਏ - ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਐਲਾਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ - ਦੋਵਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਸਮੇਤ ਤਿੰਨ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ - ਤਿੰਨਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਟੈਸਟ ਪਛਾਣ ਪਰੇਡ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ
ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ - ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਤਿੰਨਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ
ਕਤਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ
ਉਮਰ ਕੈਦ ਲਈ - ਤਿੰਨਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ - ਦੋ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ - ਕਿਹਾ: ਪੀਡਬਲਯੂ -4 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ -5 ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ - ਪੀਡਬਲਯੂ -4 ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ,
ਪੀਡਬਲਯੂ -5 ਨੇ 'ਇਕ ਅਣਪਛਾਤੇ ਵਿਅਕਤੀ' ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਈ ਤੋਂ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ
ਉਸ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾਣ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ - ਜਦੋਂ ਕਿ, ਪੀਡਬਲਯੂ -5 ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰੁੱਕਾ ਨੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਇੱਕ 'ਐਸ' ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਪੀਡਬਲਯੂ -4 ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੀਡਬਲਯੂ -5 ਸੀ
ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਡੀਡਬਲਯੂ -4 ਅਤੇ ਡੀਡਬਲਯੂ -5 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸੀ
ਉਹ ਜੋ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਲੈ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਪੀਡਬਲਯੂ -4 ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ
ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ -5 ਮੌਜੂਦ ਸੀ - ਨਾ ਤਾਂ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 311 ਵਿੱਚ ਹਥਿਆਰਾਂ ਡਬਲਯੂ / 1 ਅਤੇ ਡਬਲਯੂ / 2 ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਅਤੇ ਬਰਾਮਦਗੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ; ਨਾ ਹੀ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 781 (ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਐਫਆਈਆਰ) ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਤੀਜੀ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਲੇਖਕ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਜੀ
ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਵਾਂ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਐਫ.ਐਸ.ਐਲ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਅੰਤਰ ਦੇਖੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੇ ਲੇਖਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਲਾਭ ਮਿਲੇਗਾ - ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਟੈਸਟ ਪਛਾਣ ਪਰੇਡ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ
ਸਬੰਧਤ, ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ
1

ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 1872 ਜੋ ਪਛਾਣ ਪਰੇਡ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ - ਟੀਆਈਪੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪਛਾਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦੇਣਾ ਹੈ - ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਖੋਜ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਪਛਾਣ ਪਰੇਡ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ - ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ,
ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਕਥਿਤ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹਾਂ ਪੀਡਬਲਯੂ -4 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ -5 ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ

ਵਾਪਰਨ ਦੀ ਘਟਨਾ ਗੰਭੀਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ - ਬੈਲਿਸਟਿਕ ਸਬੂਤ

ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਖਾਲੀ ਕਾਰਤੂਸਾਂ ਅਤੇ ਗੋਲੀਆਂ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਥਿਤ ਹਥਿਆਰ ਨਾਲ ਜੋੜਨਾ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸੀ ਹੈ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ - ਇਸ ਲਈ, ਟੀਆਈਪੀ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸੈਕੰਡਰੀ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ

ਸਬੂਤ ਦਾ ਇੱਕ ਠੋਸ ਟੁਕੜਾ ਹੋਣ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਿਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ - ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।

ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ

ਆਯੋਜਿਤ: 1. <u>ਪੀਡਬਲਯੂ -4 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ -5 ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ</u>

1.1 ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੌਰਾਨ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ, ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਅਤੇ "ਇੱਕ ਅਣਪਛਾਤੇ ਵਿਅਕਤੀ" ਨੇ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਪੀਜੀਆਈ ਲਿਜਾਣ ਲਈ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਚੁੱਕ ਲਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਪੀਡਬਲਯੂ 5, ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਕਿਸੇ ਤੀਜੇ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ
ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਹਸਪਤਾਲ ਲੈ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਕਿ 4
ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਸ਼ਾਮ 4:00 ਵਜੇ ਹਸਪਤਾਲ ਪਹੁੰਚੀ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਕਦੋਂ ਹਸਪਤਾਲ ਪਹੁੰਚੀ ਸੀ। ਹੁਣ, ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੁਧਾਰ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ
ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਅਸਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ ਦੇ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਸਨ। ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਕਾਫ਼ੀ ਕਮਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ
ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸੁਧਾਰ. ਦੋਵਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਅਤੇ ਘਟਨਾ ਦੇ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਹੋਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ
ਗੋਲੀ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ
ਹੇਠਾਂ। ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਵਿੱਚ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਅਸਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਘਟਨਾ ਦੇ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਸਨ। ਇਹ ਘਟਨਾ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ

ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਜਿੱਥੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸੀ ਅਤੇ, ਅਨੁਸਾਰ
ਇੱਕ ਪੀਡਬਲਯੂ 4, ਆਪਣੀ ਪੂਰਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ. ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਅਪਰਾਧ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾਇਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਦੋ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਟੈਸਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਹਨ
ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ, ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ
ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ 3 ਵਜੇ ਰੋਹਤਕ ਦੇ ਪੀਜੀਆਈਐਮਐਸ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ।
ਰੁੱਕਾ ਦੁਪਹਿਰ ੩:੩੫ ਵਜੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਰੁੱਕਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਕੈਲਾਸ਼ ਕਲੋਨੀ, ਰੋਹਤਕ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ 'ਐਸਐਲ' ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ। " ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ 4 ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ 5 ਸਨ

ਸੀ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਜਾਂ ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਨਹੀਂ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਤੀਜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਸੀ। ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਦਿਆਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਅਪਰਾਧ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਦੇਵੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਪਰ
ਪੀੜਤ ਦੇ ਕਤਲ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦਾ ਸਦਮਾ ਲੱਗਾ ਸੀ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਡੀਡਬਲਯੂ ੪ ਦੁਆਰਾ ਰੱਕਾ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ, ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ। ਦੂਜਾ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਕੇਸ, ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਪੀੜਤ ਸੀ

ਈ ਨੂੰ ਦੋ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਰਕਾਰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਡੀਡਬਲਯੂ ੪ ਅਤੇ ਡੀਡਬਲਯੂ ੫ ਵਜੋਂ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਕੇਸ
ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਗੱਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਪੀਜੀਆਈਐਮਐਸ, ਰੋਹਤਕ ਲੈ ਗਏ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, 4 ਨੇ ਕਿਹਾ
ਕਿ ਉਸਨੇ, ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਅਣਪਛਾਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਅਤੇ ਉਹ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਜ਼ਖਮੀਆਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਸੀ।
ਹਸਪਤਾਲ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਹੋਰ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਡੀਡਬਲਯੂ 4 ਅਤੇ ਡੀਡਬਲਯੂ 5 ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ। ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ, ਡੀਡਬਲਯੂ 4 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਅਤੇ ਡੀਡਬਲਯੂ 5 ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਲੈ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਸਪਤਾਲ ਪਹੁੰਚੇ ਸਨ. 4 ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਤੇ ਡੀਡਬਲਯੂ 5 ਨੇ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਪੀਜੀਆਈਐਮਐਸ, ਰੋਹਤਕ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਸੀ

ਹ

ਸਪਤਾਲ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਲਗਭਗ ੧੦ ਤੋਂ ੧੫ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ ਪੀਡਬਲਯੂ ੪ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਹਸਪਤਾਲ ਪਹੁੰਚੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਰੁੱਕਾ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ

H

ਕੈਲਾਸ਼ ਕਲੋਨੀ ਰੋਹਤਕ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਪੀਜੀਆਈਐਮਐਸ ਦਾ ਨਾਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ 'ਪੀ' (ਡੀਡਬਲਯੂ 4) ਹੈ ਜੋ ਕੈਲਾਸ਼ ਕਲੋਨੀ, ਰੋਹਤਕ ਦਾ ਵਸਨੀਕ ਹੈ। ਡੀਡਬਲਯੂ 4 ਅਤੇ ਡੀਡਬਲਯੂ 5 ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਸਨ ਜੋ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਲੈ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ।
[17 ਤੱਕ] [24--; 25--]
ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 311 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦੋ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ 31 ਨੂੰ ਡੀਐਸਪੀ ਆਫ ਪੁਲਿਸ (ਐਚਓ ਰੋਹਤਕ) ਦੇ ਫਾਰਵਰਡਿੰਗ ਮੈਮੋ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਹੈ
ਸੀ ਦਸੰਬਰ 2006 ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 781 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਸੀਲ ਕੀਤੇ ਪਾਰਸਲਾਂ ਬਾਰੇ। [ਪੈਰਾ 21] [27-; 30--]

ਤੀਜੀ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਝੰਡਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ: ਪਹਿਲਾ, ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
"ਦੇਸੀ ਪਿਸਤੌਲ 'ਤੇ 7.62 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਕਾਰਤੂਸਾਂ ਲਈ ਡਬਲਯੂ /2 ਚੈਂਬਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ"; ਦੂਜਾ, ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪਿਸਤੌਲ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤਾਰੀਖ ਦੀ ਦੂਜੀ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਡਬਲਯੂ / 1 ਵਜੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
25 ਸਤੰਬਰ 2007 ਨੂੰ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ ਨੰਬਰ 311 ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਤੀਜਾ, ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਉਪਰੋਕਤ ਉਦਾਹਰਣ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਿਸਤੌਲ ਡਬਲਯੂ /2 (ਜੋ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਕੋ ਇਕ ਪਿਸਤੌਲ ਹੈ) 'ਆਰ' ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।
ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 311 ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਦਾ ਕੋਰਸ। ਉਪਰੋਕਤ ਪਹਿਲੂ
ਤੀਜੀ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ ਨਾਲ ਜੋੜੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਭਾਰ 'ਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 22] [32-ਈ-ਜੀ]

ਉਜਾਗਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਿੰਨ ਪਹਿਲੂ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ, ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਦੀਆਂ ਕਥਿਤ ਦੋ ਬਰਾਮਦਗੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 311 ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਡਬਲਯੂ /1 ਅਤੇ ਡਬਲਯੂ / 2,
ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਤੂਸਾਂ ਅਤੇ ਗੋਲੀਆਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਦੋ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਵਿਚੋਂ ਸਿਰਫ ਇਕ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਿਸਤੌਲ ਡਬਲਯੂ /1, 25 ਸਤੰਬਰ 2007 ਦੀ ਦੂਜੀ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ ਵਜੋਂ
ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 311 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮ 'ਆਰ' ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਪਿਸਤੌਲ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ 'ਏ' ਕੋਲੋਂ ਡਬਲਯੂ /2 ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਤੀਜੀ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਬੈਲਿਸਟਿਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ

ਦੋ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਡਬਲਯੂ / 2 ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਡਬਲਯੂ / 1. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ,

ਤੀ

ਜੀ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਲਤ ਬਿਆਨ ਹੈ ਕਿ ਡਬਲਯੂ /2 ਨੂੰ 'ਆਰ' ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਡਬਲਯੂ /
2 ਇੱਕ ਰਿਕਵਰੀ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ
ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 311 ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਮੁਲਜ਼ਮ 'ਏ' ਤੋਂ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਿਸਤੌਲ ਡਬਲਯੂ / 1 ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ
ਬੈਲਿਸਟਿਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪਰੀਖਕ ਨੂੰ।
[ਪੈਰਾ 23] [32--; 33--]
ਹੁਣ ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪਹਿਲੂ ਜਿਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਐਫਐਸਐਲ ਦੇ ਲੇਖਕ ਨੇ ਜ਼ਬਤ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਅਤੇ
ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 311 ਵਿੱਚ ਹਥਿਆਰ ਡਬਲਯੂ /1 ਅਤੇ ਡਬਲਯੂ / 2 ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ; ਨਾ ਹੀ ਲੇਖਕ
ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 781 (33 ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਐਫਆਈਆਰ) ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਤੀਜੀ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 26] [33--]

ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਲਚ੍ਚਕਦਾਰ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਹਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬੈਲਿਸਟਿਕ ਪਰੀਖਕ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ
ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਅੱਗ ਦੀ ਬਾਂਹ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (1953) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ (1963) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਾਲਮੇਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਲਾਈਨ ਤੋਂ ਜੋ ਸਿਧਾਂਤ ਉਭਰਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸਫਲਤਾ
ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣਾ, ਬੈਲਿਸਟਿਕ ਮਾਹਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ
ਉਪਲਬਧ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਅਯੋਗ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਸਬੂਤ ਉਪਲਬਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੱਟਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਸਿੱਧੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੈਲਿਸਟਿਕ ਦੀ ਜਾਂਚ
ਮਾਹਰ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜਿੱਥੇ ਸਿੱਧੇ ਸਬੂਤ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਾਂ ਉਸ ਸਬੂਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕ ਹੈ, ਬੈਲਿਸਟਿਕ ਪਰੀਖਕ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੋਵੇਗੀ. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਹਥਿਆਰ ਸਨ
ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਇੱਕ ਹੋਰ ਐਫਆਈਆਰ (ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 311 ਮਿਤੀ 19 ਮਈ 2006)। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਡਬਲਯੂ / 1 ਅਤੇ ਡਬਲਯੂ / 2 ਵਜੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਤੀਜੀ ਰਿਪੋਰਟ
ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 781 ਦੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹਥਿਆਰ ਡਬਲਯੂ /1 ਨਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਜਿੱਠਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤੀਜੀ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਹਥਿਆਰ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਦੋਸ਼ੀ 'ਆਰ' ਨੂੰ ਡਬਲਯੂ /2. ਬੈਲਿਸਟਿਕ ਪਰੀਖਕ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰ ਡਬਲਯੂ /2 ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨੀ ਸੀ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਬੈਲਿਸਟਿਕ ਪਰੀਖਕ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਕਿ 4 ਅਤੇ 5 ਦਾ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਖਾਤਾ ਇਸ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਸ਼ੱਕ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਵੀ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਅਤੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਤੱਤ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਗਵਾਹ ਸਨ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਜੋ ਅੰਤਰ ਦੇਖੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ।
ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੇ ਲੇਖਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 311/ 2006 ਅਤੇ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 781/2006 ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਦੋਸ਼ੀ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। [ਪੈਰਾ 34] [38-; 39--]

ਟੈਸਟ ਪਛਾਣ ਪਰੇਡ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ

3.1 ਰਾਜ ਨੇ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਤਿੰਨਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰੀ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਜੋ ਉਲਟ-ਪੜਤਾਲ ਦੌਰਾਨ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਹਨ।
4 ਅਤੇ 5, ਟੀਆਈਪੀ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਉਲਟ ਨਤੀਜਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ 'ਤੇ ਸਬੂਤ
ਰਿਕਾਰਡ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਨਾ ਸਿਰਫ ਕਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਸਮਝੌਤੇ ਕਾਰਨ ਬਰੀ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ਬਲਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ, 'ਆਰ' ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਐਫਆਈਆਰ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਕੇਸ ਵਿਚ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਸਨ
ਨੰਬਰ 341 ਮਿਤੀ 23 ਜੂਨ, 45, 2001 ਦੀ ਧਾਰਾ 454 ਅਤੇ 380 ਤਹਿਤ
ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪੀੜਤ ਅਤੇ 'ਆਰ' ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰੀਕਾਂ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਅਦਾਲਤ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ
ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਬੇਟੇ ਲਈ। ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਟੀਆਈਪੀ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀੜਤ ਅਤੇ 'ਆਰ' ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਸਨ
ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਪੀਡਬਲਯੂ 4, ਜੋ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਅੱਖ ਹੈ-

ਗਵਾਹ, ਨੇ 'ਆਰ' ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਏ ਦੌਰਾਨ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਵੇਗਾ
ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਵਰਗੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਉਲਟ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਬਾਰੇ ਸੁਚੇਤ ਰਹੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਟੀਆਈਪੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪਛਾਣ ਹੈ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ। ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਖੋਜ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੀ ਦੇ ਇਨਕਾਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਪਰੇਡ ਤੋਂ ਗੁਜ਼ਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ,
ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਕਥਿਤ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹਾਂ ਪੀਡਬਲਯੂ ੪ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ ੫ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਖਾਲੀ ਕਾਰਤੂਸਾਂ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਗੋਲੀਆਂ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਹਥਿਆਰ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਵਾਲੇ ਬੈਲਿਸਟਿਕ ਸਬੂਤ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਸੀ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸੀ ਹੈ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ।
ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਟੀਆਈਪੀ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸੈਕੰਡਰੀ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ, ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਦਾ ਇੱਕ ਠੋਸ ਟੁਕੜਾ ਹੋਣ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ ਤੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ. [ਪੈਰਾ
39][43--; 44-]
ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰਾਜ, ਏਆਈਆਰ 1953 ਐਸਸੀ 415; ਸੁਖਵੰਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, (1995) 3 ਐਸਸੀਸੀ 367: [1995] 2 ਐਸਸੀਆਰ 1190; ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਜੁਗਰਾਜ ਸਿੰਘ, (2002) 3 ਐਸਸੀਸੀ 234 : [2002] 1 ਐਸਸੀਆਰ 998; ਵਿਨੀਤ ਕੁਮਾਰ ਚੌਹਾਨ
ਬਨਾਮ ਯੂਪੀ ਰਾਜ, (2007) 14 ਐਸਸੀਸੀ 660: [2007] 13 ਐਸਸੀਆਰ
727; ਗੋਵਿੰਦਰਾਜੂ ਬਨਾਮ ਰਾਜ, (2012) 4 ਐਸਸੀਸੀ 722: [2012]
5 ਐਸਸੀਆਰ 67 - 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ.

ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਦਾਊਦ ਖਾਨ, (2016) 2 ਐਸਸੀਸੀ 607: [2015] 13 ਐਸਸੀਆਰ 1131; ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (1999) 2 ਐਸਸੀਸੀ 428: [1999] 1 ਐਸਸੀਆਰ 276; ਗੁਰੂਚਰਨ
ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, [1963] 3 ਐਸਸੀਆਰ 585; ਮਾਤਰੂ ਬਨਾਮ ਮਾਤਰੂ ਵੀ.
ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (1971) 2 ਐਸਸੀਸੀ 75 : 1971 ਐਸਸੀਸੀ (ਸੀਆਰਆਈ) 391] :
[1971] 3 ਸਕਰ 914; ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਇਜ਼ਹਾਰ ਹੁਸੈਨ
(1973) 2 ਐਸਸੀਸੀ 406 : 1973 ਐਸਸੀਸੀ (ਸੀਆਰਆਈ) 828; ਮਲਖਣਸਿੰਘ
v. ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (2003) 5 746:2003 ()
1247; ਵਿਸ਼ਵੇਸ਼ਵਰਨ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (2003) 6 ਐਸਸੀਸੀ 73; ਮੁਨਸ਼ੀ
ਸਿੰਘ ਗੌਤਮ ਬਨਾਮ ... ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (2005) 9 ਐਸਸੀਸੀ 631; ਸਿਧਾਰਥ V@ ਮਨੂ ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ()
ਦਿੱਲੀ) (2010) 6 ਐਸਸੀਸੀ 1; ਅਸ਼ਵਨੀ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ। v.

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (2015) 6 ਐਸਸੀਸੀ 308; ਮੁਕੇਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ।
v. ਐਨਸੀਟੀ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ◌ਾ◌ੰ ਲਈ ਰਾਜ। ਏਆਈਆਰ 2017 ਐਸਸੀ 2161 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ.

ਕੇਸ ਲਾਅ ਰੈਫਰੈਂਸ

[2015] 13 ਐਸਸੀਆਰ 1131		ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 8
[1999]	1 SCR 276	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਨੂੰ	ਪੈਰਾ 11
[1963]	3 SCR 585	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਨੂੰ	ਪੈਰਾ 29
[1995]	2 SCR 1190	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 30
[2002]	1 SCR 998	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 31
[2007]	13 SCR 727	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 32
[2012]	5 SCR 67	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 33
[1971]	3 SCR 914	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਨੂੰ	ਪੈਰਾ 37
(1973)	2 SCC 406	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਨੂੰ	ਪੈਰਾ 37
(2003)	5 SCC 746	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਨੂੰ	ਪੈਰਾ 37
(2003)	6 SCC 73	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਨੂੰ	ਪੈਰਾ 37
(2005)	9 SCC 631	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਨੂੰ	ਪੈਰਾ 37

(2010) 6 ਐਸਸੀਸੀ 1 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪੈਰਾ 37

(2015) 6 ਐਸਸੀਸੀ 308 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪੈਰਾ 37

ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2019 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1648

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 17.01.2019 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਸੀ.ਆਰ.ਏ.-ਡੀ ਨੰਬਰ 634-ਡੀ.ਬੀ. 2012 (ਓ ਐਂਡ ਐਮ)

ਦੀਪਕ ਠੁਕਰਾਲ, ਡਾਗਾ, ਰਾਕੇਸ਼ ਖੰਨਾ, ਸਰ ਏਡੀਵੀ, ਅਨਿਲ ਹੁੱਡਾ, ਰਵਿੰਦਰ ਹੁੱਡਾ, ਜਿਤੇਂਦਰ ਹੁੱਡਾ, ਅਜੇ ਸ਼ਰਮਾ, ਐਮਐਸ ਅਪਸਾਨਾ ਖਤੂਨ,
ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਮੋਦ ਕੁਮਾਰ, ਯਾਦਵ ਨਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਡਾ. ਮੋਨਿਕਾ ਗੁਸਾਈਂ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਡਾ.

H

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ?

ਧਨੰਜੈ ਵਾਈ ਚੰਦਰਚੂੜ, ਜੇ.

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਰਾਜੇਸ਼ ਉਰਫ ਸਰਕਾਰੀ ਅਤੇ ਅਜੇ ਹੁੱਡਾ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।
ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ।

26 ਦਸੰਬਰ 2006 ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਚੌਕੀ, ਪੀਜੀਆਈਐਮਐਸ, ਰੋਹਤਕ ਵਿਖੇ ਸੰਦੀਪ ਹੁੱਡਾ ਪੁੱਤਰ ਆਜ਼ਾਦ ਸਿੰਘ ਹੁੱਡਾ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਰੱਕਾ 3 ਮਿਲਿਆ। ਏਐਸਆਈ ਮੇਹਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਰੋਹਤਕ ਦੇ ਪੀਜੀਆਈਐਮਐਸ ਦੇ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਆਜ਼ਾਦ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕੀਤੀ। ਆਜ਼ਾਦ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ
ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ 4 ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 781 ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਧਾਰਾ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
ਰੋਹਤਕ ਦੇ ਥਾਣਾ ਸਦਰ ਵਿਖੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ 5 ਦੀ ਧਾਰਾ 154। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਵੱਡਾ ਬੇਟਾ ਸੰਦੀਪ ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਦਯਾਨੰਦ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਰੋਹਤਕ ਵਿੱਚ ਐਲਐਲਬੀ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ[6]. 26 ਦਸੰਬਰ 2006 ਨੂੰ ਸੰਦੀਪ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਲਈ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਲਾਅ ਵਿਭਾਗ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਜਵਾਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਦੀਪ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਣ ਦੀ ਕਾਹਲੀ ਵਿਚ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੰਦੀਪ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਸੈੱਲ ਫੋਨ 'ਤੇ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ ਉਹ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਛੋਟਾ ਬੇਟਾ ਸੁਨੀਲ ਆਪਣੇ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਏ। ਦੁਪਹਿਰ ਕਰੀਬ 2:30 ਵਜੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਾਰਕਿੰਗ 'ਚ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ
ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਟੀਨ ਸ਼ੈੱਡ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਖੜ੍ਹੇ 6 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਸੰਦੀਪ 'ਤੇ ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਾਉਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ
ਜੋ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਦੀਪ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਬੇਟਾ ਸੁਨੀਲ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ। ਤਿੰਨੇ ਨੌਜਵਾਨ ਸਿਲਵਰ ਰੰਗ ਦੀ ਪਲਸਰ ਮੇਕ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਦਿੱਲੀ ਰੋਡ ਵੱਲ ਭੱਜ ਗਏ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੋਟਰ-ਸਾਈਕਲ ਦਾ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ ਨੋਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪਰ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।
ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਖੂਨ
ਸੰਦੀਪ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪੈਰ, ਪੇਟ, ਬਾਂਹ, ਖੱਬੇ ਮੰਦਿਰ ਅਤੇ ਜੰਘ ਤੋਂ ਖੂਨ ਵਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸੰਦੀਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵੀਨ ਪੁੱਤਰ ਜ਼ੀਲੇ ਸਿੰਘ ਹੁੱਡਾ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਸੰਦੀਪ ਦੀ ਸੈਂਟਰੋ ਕਾਰ ਵਿਚ ਰੋਹਤਕ ਦੇ ਪੀਜੀਆਈਐਮਐਸ ਲੈ ਗਏ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਨੇ ਦਮ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ
ਹਸਪਤਾਲ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅੱਗ ਦੀ ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ, ਜੀ

---

[1] ਪਹਿਲਵਾਨ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਹਰਪਾਲ
[2] ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ.
[3] ਲਿਖਤੀ ਸੂਚਨਾ
[4] ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ.
[5]
[6] ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ

ਆਜ਼ਾਦ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਬੇਟੇ ਦੇ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਤਣਾਅਪੂਰਨ ਸਬੰਧ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮ ਰਾਜੇਸ਼ ਉਰਫ ਸਰਕਾਰੀ ਅਤੇ ਅਜੇ ਹੁੱਡਾ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਸ਼ੀ ਪਹਿਲਵਾਨ ਨੂੰ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਪਰਾਧ
ਧਾਰਾ 302 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਵਾਈ ਯੋਗ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਦੋਵਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 25 ਸਤੰਬਰ 2007 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਚੀਫ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਰੋਹਤਕ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਸ਼ੀ ਪਹਿਲਵਾਨ ਖਿਲਾਫ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਪਲੀਮੈਂਟਰੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਹ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ 'ਚ ਵੀ ਵਚਨਬੱਧ ਸੀ
31 ਮਾਰਚ 2008 ਨੂੰ ਜੇਐਮਐਫਸੀ ਦੁਆਰਾ ਜੱਜ। ਤਿੰਨਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ
ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ੧੨ ਅਪ੍ਰੈਲ ੨੦੦੮ ਦੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਇਕਜੁੱਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਸ਼
8 ਮਈ 2008 ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ 24 ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"9. ਮੁਕੱਦਮਾ ... ਚੌਵੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ
ਗਵਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਐਚਸੀ ਕਰਨ ਸਿੰਘ ਪੀਡਬਲਯੂ 1, ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ
ਪੀਡਬਲਯੂ 2, ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 3, ਆਜ਼ਾਦ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 4, ਸੁਨੀਲ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 5, ਐਸਆਈ ਵਜ਼ੀਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 6, ਐਸਆਈ ਜਗਰਾਮ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 7, ਐਚਸੀ ਸਤ ਨਰਾਇਣ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 8, ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਸੁਮਿਤ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 9, ਐਸਆਈ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 10, ਏਐਸਆਈ ਧਰਮਬੀਰ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 11, ਐਸਆਈ ਧਰਮਬੀਰ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 11, ਐਸਆਈ ਜਗਰਾਮ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 7, ਐਚਸੀ ਸਤ ਨਰਾਇਣ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 8, ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਸੁਮਿਤ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 9, ਐਸਆਈ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 10, ਏਐਸਆਈ ਧਰਮਬੀਰ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 11,
ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਰਾਜੀਵ ਗੋਦਾਰਾ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 12, ਐਚਸੀ ਵਿਜੇ ਪਾਲ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 13, ਡਾ ਸੁਸ਼ਮਾ ਜੈਨ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 14, ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਰਾਮ ਮੇਹਰ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 12, ਐਚਸੀ ਵਿਜੇ ਪਾਲ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 13, ਡਾ ਸੁਸ਼ਮਾ ਜੈਨ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 14, ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਰਾਮ ਮੇਹਰ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 15, ਸਾਬਕਾ ਹੈੱਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਰਣਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 16, ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਜਤਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 17, ਇੰਸਪੈਕਟਰ/ਐਸਐਚਓ ਰਾਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 18, ਐਸਆਈ ਰਾਮ ਕਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 19, ਐਚਸੀ ਜੈ ਕਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 20, ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਐਸਆਈ ਮਹਾਂ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 21, ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਐਸਆਈ ਮਹਾਂ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 21, ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਐਸਆਈ
ਏਐਸਆਈ ਬਲਵਾਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 22, ਐਸਆਈ ਬਨਾਰਸੀ ਦਾਸ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 23 ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਈਐਚਸੀ ਰਾਮ ਚੰਦਰ ਪੀਡਬਲਯੂ ੨੪ ਵਜੋਂ। ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਐਫਐਸਐਲ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀਡੀ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਵੀ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਪੀਐਫ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀਆਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਬੂਤ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ।

ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਸਾਇੰਸ ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀਡੀ-ਪੀਐਫ ਵਜੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੧੩ ਤਹਿਤ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੇਕਸੂਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ, ਰਾਜੇਸ਼ ਉਰਫ

ਸਰਕਾਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਵਜੋਂ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ
ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ; ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਈਆਂ ਹਨ।
ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ੫ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦਾ:

"11. ... ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਪੰਜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ
ਗਵਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਲੇ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਡੀਡਬਲਯੂ 1, ਰਾਜੇਸ਼ ਜੋਗਪਾਲ, ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਪਰ ਨੂੰ ਡੀਡਬਲਯੂ 2, ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ
ਡੀਡਬਲਯੂ 3, ਪਰਵੀਨ ਨੂੰ ਡੀਡਬਲਯੂ 4 ਅਤੇ ਸਿਕੰਦਰ ਨੂੰ ਡੀਡਬਲਯੂ 5 ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਹੈੱਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਕਰਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ 26 ਦਸੰਬਰ 2006 ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ
ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਹੇ ਏਐਸਆਈ ਮੇਹਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਸਨ।
ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼। ਉਸ ਨੇ ਸੱਤ ਖਾਲੀ ਕਾਰਤੂਸ, ਇਕ ਸੀਸਾ ਅਤੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੀ ਧਰਤੀ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ,
ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਰਸਲ ਵਿਚ ਪੈਕ ਕਰਕੇ ਸੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਰ ਬਰਾਮਦਗੀਆਂ ਵਿਚ ਸ਼ਰਾਬ
ਦੀ ਬੋਤਲ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਕੁਝ ਮਾਤਰਾ ਵਿਚ ਸ਼ਰਾਬ ਸੀ। ਮੁੱਖ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ
ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ 4- ਆਜ਼ਾਦ
ਸਿੰਘ) ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪੁੱਤਰ (ਪੀਡਬਲਯੂ 5-ਸੁਨੀਲ)। ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 26 ਦਸੰਬਰ 2006 ਨੂੰ ਉਹ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ
5 ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਗਏ ਸਨ ਜਿੱਥੇ ਸੰਦੀਪ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਲਈ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਦੀਪ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ
ਟੈਲੀਫੋਨ 'ਤੇ ਸੰਪਰਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ। ਦੁਪਹਿਰ 2:30 ਵਜੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਾਈਕਲ ਸਟੈਂਡ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚੇ
ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਸੰਦੀਪ ਦੀ ਕਾਰ ਉਥੇ ਖੜ੍ਹੀ ਦੇਖੀ।
ਸੰਦੀਪ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਾਈਕਲ ਸ਼ੈੱਡ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ।
ਜਦੋਂ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਸੰਦੀਪ ਤੋਂ ਲਗਭਗ 100 ਫੁੱਟ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਪਿਸਤੌਲ ਜਾਂ
ਰਿਵਾਲਵਰ ਨਾਲ ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ। ਪੀਡਬਲਯੂ 8 ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਅਪਰਾਧ
ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ। ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨੋਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਏ ਸਨ
ਜੁਰਮ। ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ
ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਸੰਦੀਪ ਨੂੰ ਸੈਂਟਰੋ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਪੀਜੀਆਈਐਮਐਸ, ਰੋਹਤਕ ਦੇ ਕੈਜੂਅਲਟੀ ਵਿਭਾਗ ਲੈ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੂੰ
ਮ੍ਰਿਤਕ ਐਲਾਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਹਸਪਤਾਲ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਬਿਆਨ ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ
ਪੀਬੀ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ।
ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੰਦੀਪ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ
ਆਪਣੀ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਪੀਜੀਆਈਐਮਐਸ, ਰੋਹਤਕ ਗਿਆ ਜੋ ਐਫਆਈਆਰ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ
ਸੰਦੀਪ ਨੂੰ "ਪਰਵੀਨ, " ਦੁਆਰਾ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।
ਜ਼ੀਲੇ ਸਿੰਘ ਹੁੱਡਾ ਦਾ ਬੇਟਾ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ। ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਗਰਾਮ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਏਐਸਆਈ ਮੇਹਾ
ਸਿੰਘ ਨੇ ਦੋ ਸੀਲਬੰਦ ਪਾਰਸਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਵਿਚ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੀ ਮਿੱਟੀ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿਚ 7 ਖਾਲੀ
ਸਨ

ਕਾਰਤੂਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸੀਸਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ 8 ਜਨਵਰੀ 2007 ਨੂੰ ਐਫਐਸਐਲ, ਮਧੁਬਨ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਪੀਡਬਲਯੂ 9- ਸੁਮਿਤ ਕੁਮਾਰ, ਕਾਂਸਟੇਬਲ, ਨੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਇੱਕ ਸਕੇਲਡ ਸਾਈਟ-ਪਲਾਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ। ਪੀਡਬਲਯੂ 10- ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਐਸਆਈ, ਪੀਡਬਲਯੂ 11- ਧਰਮਬੀਰ, ਏਐਸਆਈ, ਐਸਆਈਟੀ ਕ੍ਰਾਈਮ ਬ੍ਰਾਂਚ, ਰੋਹਿਣੀ, ਪੀਡਬਲਯੂ 12- ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਰਾਜੀਵ ਗੋਦਾਰਾ, ਡੀਆਰਕੇ, ਐਸਆਈਟੀ ਕ੍ਰਾਈਮ ਬ੍ਰਾਂਚ, ਰੋਹਿਨੀ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ। ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਖੁਲਾਸੇ ਦੇ ਬਿਆਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਵਜੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ

ਪੀ.ਆਰ. ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਪੀਡਬਲਯੂ 14, ਡਾ ਸੁਸ਼ਮਾ ਜੈਨ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 14 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀਐਸ ਅਤੇ ਪੀਟੀ ਵਜੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ੧੩ ਸੱਟਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਰਣਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ:

"ਸੱਟਾਂ:

1. ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦਾ ਜ਼ਖ਼ਮ: ਖੋਪੜੀ ਦੇ ਸੱਜੇ ਓਸੀਪੀਟਲ ਖੇਤਰ 'ਤੇ 1.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ, 0.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦੇ ਆਕਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਜ਼ਖਮ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਜੋ ਸੱਜੇ ਬਾਹਰੀ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਮੀਟਸ ਤੋਂ 1 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਪਿੱਛੇ ਸਥਿਤ ਸੀ। ਜ਼ਖ਼ਮ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਕਾਲਾ ਹੋਣਾ, ਸੜਨਾ ਹੋਇਆ ਚਿੱਤਰ ਮੌਜੂਦ ਸੀ।

ਟਰੈਕ- ਗੋਲੀ ਖੋਪੜੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪਰਤਾਂ ਨੂੰ ਛੂਹ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਸੱਜੇ ਓਸੀਪੀਟਲ ਹੱਡੀ ਦਾ ਟੁੱਟਣਾ ਅਤੇ ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਪਦਾਰਥ ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਪਦਾਰਥ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ ਭਾਈਚਾਰੇ ਖੱਬੇ ਅਸਥਾਈ ਹੱਡੀ ਦੀ ਪੈਟਰੋਸ ਹੱਡੀ ਦਾ ਟੁੱਟਣਾ ਅਤੇ ਖੱਬੇ ਬਾਹਰੀ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਮੀਟਸ ਤੱਕ ਸਿਰਫ ਮੱਧਮ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣਾ. ਗੋਲੀ ਬਾਹਰੀ ਸੁਣਨ ਯੋਗ ਮੀਟਸ ਤੋਂ ਸਿਰਫ ਮੱਧਮ ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਜਾਣ ਅਤੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਟਰੈਕ ਸਿਰਫ ਮੱਧ ਤੋਂ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ
ਬਾਹਰੀ ਸੁਣਨ ਯੋਗ ਮੀਟਸ।

ਸੱਟ ਨੰਬਰ 2:

0.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ 0.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਆਕਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਜ਼ਖ਼ਮ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਸਰਹੱਦ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਸੀ ਜੋ ਲੇਟਰਲ ਐਪੀਕੌਂਡਿਲ ਤੋਂ 3 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਉੱਪਰ ਸੀ
ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਦੇ ਹਾਸ਼ੀਏ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਅਤੇ ਇਕਾਈਮੋਸਿਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ. ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਜਾਣ ਅਤੇ ਚਮੜੀ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਵਾਲੇ ਚਮੜੀ ਦੇ ਨਰਮ ਮੁੱਦੇ ਅਤੇ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖੋ
ਸੱਜੇ ਹਿਊਮਰਸ ਦੀ ਹੱਡੀ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉੱਪਰ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਦੇ ਮੱਧ 1/3 ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਮੱਧ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਦੇ ਮੱਧਮ ਐਪੀਕੰਡਿਲ ਤੋਂ 3 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਉੱਪਰ ਸਥਿਤ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣਾ। ਗੋਲੀ ਚਮੜੀ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਹੇਠਾਂ ਉਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਟਰੈਕ ਖਤਮ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਸੱਟਾਂ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ 4.

1 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ 0.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਜ਼ਖ਼ਮ ਖੱਬੀ ਕੋਹਣੀ ਦੇ ਜੋੜ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉੱਪਰ, ਖੱਬੀ ਬਾਂਹ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ, 4 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਪਿੱਛੇ, ਮੱਧਮ ਏਪਨਕੌਂਡਿਲ (ਖੱਬੇ) ਹਾਸ਼ੀਏ ਦੇ ਉਲਟਾ ਅਤੇ ਇਕਾਈਮੋਸਿਸ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ.

ਟਰੈਕ:

ਟਰੈਕ ਮੱਧਮ ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਹੇਠਾਂ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਸਿਰਫ ਚਮੜੀ ਅਤੇ ਐਂਟੇਨਸ ਟਿਸ਼ੂ ਡੂੰਘੇ ਸਨ.

ਜ਼ਖ਼ਮ 0.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ 0.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਆਕਾਰ ਦੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੋ
ਇਹ ਖੱਬੀ ਬਾਂਹ ਦੇ ਹੇਠਲੇ 1/3 ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਮੱਧਮ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਮੱਧਮ ਐਪੀਕੌਂਡੀਲ (ਖੱਬੇ) ਤੋਂ 3.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਉੱਪਰ ਸੀ।

ਸੱਟ ਨੰਬਰ 5:

1 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ 0.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਆਕਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਐਂਟਰੀ ਜ਼ਖ਼ਮ ਜਿਸ ਦਾ ਆਕਾਰ ਉਲਟਾ + ਅਤੇ ਇਕੋਮੋਜ਼ਡ ਹਾਸ਼ੀਏ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਇਹ ਖੱਬੇ ਹੱਥ ਦੇ ਮੱਧ 1/3 ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਮੱਧ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੱਧਮ ਐਪੀਕੌਂਡੀਲ ਤੋਂ 13.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਹੇਠਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

(ਖੱਬੇ)। ਜ਼ਖ਼ਮ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਚਮੜੀ ਦਾ ਕਾਲਾਪਣ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਟਰੈਕ ਹੇਠਾਂ ਅਤੇ ਪਿੱਛਲੇ-ਪਾਸੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਚਮੜੀ, ਨਰਮ ਟਿਸ਼ੂ
ਅਤੇ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਛੂਹ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਚਮੜੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਖੱਬੇ ਹੱਥ ਦੇ ਪਿੱਛਲੇ ਪਾਸੇ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ, ਕਲਾਈ ਜੋੜ ਤੋਂ 12 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਅਤੇ
2.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਉੱਪਰ ਪਹੁੰਚ ਰਿਹਾ ਸੀ
ਚਮੜੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਟਰੈਕ ਦੇ ਅੰਤ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਖੱਬੇ ਹੱਥ ਦੀ ਸੀਐਮ ਮੀਡਲ ਅਤੇ ਪਿਛਲੀ ਤੋਂ ਪਿਛਲੀ ਸੀਮਾ ਅਤੇ ਗੋਲੀ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ
ਸੀ।

ਸੱਟ ਨੰਬਰ 6 ਅਤੇ 7.

ਇੱਕ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਜ਼ਖ਼ਮ ਸੱਜੇ ਪੈਟੇਲਾਓਨ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਸਿਰੇ ਤੋਂ 33 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਸੱਜੀ ਜੰਘ ਦੇ ਉੱਪਰਲੇ 1/3 ਹਿੱਸੇ ਦੇ
ਉੱਪਰਲੇ 1/3 ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ 1.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ 0.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਸੀ
ਸੀਐਮ ਆਕਾਰ ਦਾ ਕਾਲਾ ਹੋਣਾ, ਸੜਨਾ ਅਤੇ ਈਚਾਈਮੋਸਿਸ ਇਸ ਮੌਕੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ
ਹਾਸ਼ੀਏ। ਹਾਸ਼ੀਏ ਉਲਟੇ ਹਨ।

ਟਰੈਕ:

ਟਰੈਕ ਚਮੜੀ ਅਤੇ ਚਮੜੀ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਟਿਸ਼ੂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਮੱਧਮ ਵੱਲ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਜ਼ਖ਼ਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣਾ: 2 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ 0.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਆਕਾਰ ਦਾ ਜ਼ਖ਼ਮ ਉਲਟਾ ਨਾਲ
ਹਾਸ਼ੀਏ ਉੱਪਰਲੇ ੧ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪਹਿਲੂ ਤੋਂ ੧੨ ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਹੇਠਾਂ ਸਥਿਤ ਸਨ
/ ਸੱਜੀ ਜੰਘ ਦਾ ਤੀਜਾ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਤੋਂ 6.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਉੱਪਰ ਸੀ। ਸੱਟ ਨੰਬਰ 8 ਅਤੇ 9:

1.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ 0.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਆਕਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਐਂਟਰੀ ਜ਼ਖ਼ਮ 10 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਸਥਿਤ ਸੀ
ਜ਼ਖ਼ਮ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਇੰਫੇਰੀਓ ਲੈਟਰਲ ਤੋਂ ਐਂਟੀਰੀਅਰ ਸੁਪੀਰੀਅਰ ਇਲੀਆਕ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ (ਖੱਬੇ) ਇਕਾਈਮੋਸਿਸ ਮੌਜੂਦ ਸੀ।

ਟਰੈਕ:

ਟਰੈਕ ਹੇਠਾਂ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਚਮੜੀ, ਚਮੜੀ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਟਿਸ਼ੂਆਂ, ਮਾਸਪੇਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਛੂਹ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫੀਮਰ (ਖੱਬੇ) ਦੇ ਫਰੈਕਚਰ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਰਿਹਾ ਸੀ।

0.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ 0.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਆਕਾਰ ਦਾ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲਾ ਜ਼ਖ਼ਮ ਖੱਬੇ ਪਟੇਲਾ ਦੇ ਮੱਧ ਪਾਸੇ ਤੋਂ 32 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਉੱਪਰ ਸਥਿਤ ਸੀ। ਹਾਸ਼ੀਏ ਨੂੰ ਟਾਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।
ਸੱਟ ਨੰਬਰ 10 ਅਤੇ 11:

1.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ 0.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਆਕਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਜ਼ਖ਼ਮ ਪੇਟ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਕੰਧ 'ਤੇ ਸੱਜੇ ਅਗੇਤੀ ਉੱਤਮ ਇਲੀਆਕ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਤੋਂ 10.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਉੱਪਰ ਸਥਿਤ ਸੀ। ਹਾਸ਼ੀਏ ਉਲਟ ਸਨ। ਹਾਸ਼ੀਏ 'ਤੇ ਕਾਲਾ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਸੜਨਾ ਮੌਜੂਦ ਸੀ।

ਟਰੈਕ:

ਟਰੈਕ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਪਿੱਛੇ ਵੱਲ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਚਮੜੀ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਟਿਸ਼ੂਆਂ ਨੂੰ ਛੂਹ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪੇਟ ਦੀਆਂ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਛੂਹ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਛੋਟੀ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਆਂਤੜੀ ਨੂੰ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਰਿਹਾ ਸੀ.
ਵਾਪਸ।
0.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ 0.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਆਕਾਰ ਦਾ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲਾ ਜ਼ਖ਼ਮ ਪਿਛਲੀ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਤੋਂ 9 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਪਿੱਠ ਦੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ 5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਲੇਟਰਲ ਤੋਂ ਮਿਡਲਾਈਨ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਸੀ।

ਸੱਟ ਨੰਬਰ 12 ਅਤੇ 13:
12. 2 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ 1.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਆਕਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਐਂਟਰੀ ਜ਼ਖ਼ਮ ਜਿਸ ਦਾ ਉਲਟਾ ਹਾਸ਼ੀਏ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਉੱਤਮ ਇਲੀਆਕ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਤੋਂ 6 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਉੱਚਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਦੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ 0.3 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਤੋਂ 0.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਆਕਾਰ ਦੇ ਕਾਲਰ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ. ਟਰੈਕ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਚਮੜੀ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਟਿਸ਼ੂ ਨੂੰ ਛੂਹ ਰਿਹਾ ਸੀ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਛੋਟੀ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਆਂਤੜੀ ਨੂੰ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ।

13. ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲਾ ਜ਼ਖ਼ਮ: 0.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ 0.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਆਕਾਰ ਦਾ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲਾ ਜ਼ਖ਼ਮ ਜਿਸ ਦਾ ਉਲਟ ਅੰਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਖੱਬੇ ਕੋਸਟਲ 2 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਨਿਪਲ ਦੀ ਰੇਖਾ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਹੇਠਾਂ ਸਥਿਤ ਸੀ.

ਦਿਲ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਖੂਨ ਸੀ। ਪੇਟ ਵਿੱਚ ਅਰਧ ਪਚਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਭੋਜਨ। ਬਾਕੀ ਅੰਗ ਆਮ ਸਨ।

ਪੀਡਬਲਯੂ 10-ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਐਸਆਈ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 15-ਰਾਮ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਟੈਸਟ ਪਛਾਣ ਪਰੇਡ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮੁਲਜ਼ਮ ਰਾਜੇਸ਼ ਉਰਫ ਸਰਕਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਖੁਲਾਸੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਪਲਸਰ ਮੋਟਰ-ਸਾਈਕਲ

ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ ਐਚਆਰ-10-ਐਚ/2241 24 ਜੂਨ 2007 ਨੂੰ ਰਾਜਸਥਾਨ ਦੇ ਸੈਕਟਰ 4 ਭਿਵਾੜੀ ਸਥਿਤ ਉਸ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ 19-ਰਾਮ ਕਿਸ਼ਨ, ਐਸਆਈ,
ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਗੁੜਗਾਓਂ ਦੇ ਪਾਲਮ ਵਿਹਾਰ ਵਿਖੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਰਾਜੇਸ਼ ਉਰਫ ਸਰਕਾਰੀ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਮਕਾਨ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪਿਸਤੌਲ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੯ ਨੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਪਿਸਤੌਲ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਬਾਰੇ ਵੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ
ਦੋਸ਼ੀ ਅਜੇ ਹੁੱਡਾ ਦਾ ਘਰ ਗੁੜਗਾਓਂ ਦੇ ਕਾਰਟਰਪੁਰੀ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਫਾਇਰ ਆਰਮ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਬੀ ਹੋਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
ਪੀਡਬਲਯੂ 20-ਹੈੱਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਜੈ ਕਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ
ਪੀਡਬਲਯੂ 21- ਮੇਹਾ ਸਿੰਘ। ਸਾਬਕਾ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮੇਹਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ 26 ਦਸੰਬਰ 2006 ਨੂੰ ਪੀਜੀਆਈਐਮਐਸ, ਰੋਹਤਕ ਤੋਂ ਰੁੱਕਾ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ ੨੧ ਪੁਲਿਸ ਟੀਮ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਜੋ ਅਪਰਾਧ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਸੀ
ਅਤੇ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਸੱਤ ਖਾਲੀ ਕਾਰਤੂਸ ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੀਡ ਚੁੱਕ ਲਈ ਸੀ।

29 ਨਵੰਬਰ 2007 ਦੀ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਪੀਡੀ ਵਜੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੱਤ 7.62 ਐਮਐਮ ਮਾਊਸਰ ਪਿਸਤੌਲ ਨੇ ਕਾਰਤੂਸ ਚਲਾਏ ਅਤੇ ਇੱਕ
ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ 7.62 ਐਮਐਮ ਮਾਊਸਰ ਪਿਸਤੌਲ ਨਾਲ ਚਲਾਈ ਗਈ ਗੋਲੀ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਦੋ 7.62 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਵਿਗਾੜੀਆਂ ਅਤੇ ਕੱਟੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਗੋਲੀਆਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ
ਇੱਕ ਦੇਸੀ ਪਿਸਤੌਲ ਤੋਂ। ਇਹ ਪਿਸਤੌਲ ਪਹਿਲਾਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਰੋਹਤਕ ਦੇ ਸਿਵਲ ਲਾਈਨਜ਼ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 311 ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਰਾਜੇਸ਼ ਉਰਫ ਸਰਕਾਰੀ ਕੋਲੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਪੰਜ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਦੌਰਾਨ ਕਿਹਾ:

ਜ਼ੀਲੇ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਜੇ ਹੁੱਡਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਘਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਘਰ ਨਹੀਂ ਗਈ ਸੀ। ਗਵਾਹ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਅਜੈ ਹੁੱਡਾ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਦੇਖਿਆ ਸੀ
ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ;

ਡੀਡਬਲਯੂ 2- ਰਾਜੇਸ਼ ਜੋਗਪਾਲ, ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਪਰ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਰਾਜੇਸ਼ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸੰਦੀਪ ਨੂੰ 23 ਜੂਨ 2001 ਨੂੰ ਥਾਣਾ ਸਿਵਲ ਲਾਈਨਜ਼, ਰੋਹਤਕ ਵਿਖੇ ਧਾਰਾ 454/ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 341 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਸੀ।
ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 380 ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ 20 ਸਤੰਬਰ 2008 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਜ਼ਾਦ ਸਿੰਘ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ/ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ
ਉਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੰਦੀਪ ਲਈ;

ਹਰੀ ਭੂਮੀ ਅਖਬਾਰ, ਰੋਹਤਕ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਤਿੰਨ ਖ਼ਬਰਾਂ

ਇਹ ਘਟਨਾ 23 ਫਰਵਰੀ 2007, 13 ਅਪ੍ਰੈਲ 2007 ਅਤੇ 1 ਜੁਲਾਈ 2007 ਨੂੰ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਈ ਸੀ;

ਡੀਡਬਲਯੂ 4- ਪਰਵੀਨ ਪੁੱਤਰ ਜ਼ੀਲੇ ਸਿੰਘ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਤਾਰੀਖ ਉਹ ਸਿਕੰਦਰ (ਡੀਡਬਲਯੂ 5) ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਾਈਕਲ ਸਟੈਂਡ 'ਤੇ ਸੰਦੀਪ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਾ ਵਿਭਾਗ। ਸੰਦੀਪ ਆਪਣੀ ਕਾਰ ਵਿਚ ਬੈਠ ਕੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਆਪਣੀ ਕਾਰ ਸ਼ੈਡ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਾਰਕ ਕਰ ਕੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਂਦਾ ਰਿਹਾ। ਕੁਝ ਦੇਰ ਬਾਅਦ 5-6 ਵਿਅਕਤੀ ਦੋ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲਾਂ 'ਤੇ ਉੱਥੇ ਆਏ ਅਤੇ ਅੰਨ੍ਹੇਵਾਹ ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਾਈਆਂ ਸੰਦੀਪ। ਸੰਦੀਪ ਜ਼ਖਮੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਸੀ ਡੀਡਬਲਯੂ 4 ਅਤੇ ਡੀਡਬਲਯੂ 5 ਦੁਆਰਾ ਪੀਜੀਆਈਐਮਐਸ, ਰੋਹਤਕ ਵਿੱਚ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਐਲਾਨ ਦਿੱਤਾ। ਡੀਡਬਲਯੂ 4 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸੰਦੀਪ ਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਲਗਭਗ ੧੦ ਤੋਂ ੧੫ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ ਮੁਰਦਾਘਰ ਪਹੁੰਚੇ। ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਉੱਥੇ ਆ ਕੇ ਉਸ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ। 4 ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਪਿਤਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ 4) ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਲਜ਼ਮ ਉਹ ਹਮਲਾਵਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੰਦੀਪ 'ਤੇ ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਾਈਆਂ ਸਨ; ਅਤੇ

ਡੀਡਬਲਯੂ 5- ਸਿਕੰਦਰ ਪੁੱਤਰ ਅਸ਼ੋਕ ਰਾਠੀ ਨੇ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰਜ਼ 'ਤੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਡੀਡਬਲਯੂ 4 ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਅਤੇ ਡੀਡਬਲਯੂ 4 ਸੰਦੀਪ ਨੂੰ ਪੀਜੀਆਈਐਮਐਸ, ਰੋਹਤਕ ਲੈ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਸੰਦੀਪ ਦਾ, ਜੋ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਪੀਜੀਆਈਐਮਐਸ, ਰੋਹਤਕ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ।

ਬਚਾਅ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟਾਂ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀਵਾਈ, ਡੀਵਾਈ /1 ਅਤੇ ਡੀਵਾਈ /2 ਵੀ ਐਫ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ।

ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੇ 12 ਜੂਨ 2012 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੰਦੀਪ ਦੇ ਕਤਲ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਦੇ ਜੁਰਮ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਪਹਿਲਾਦ ਸਨ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 34 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ। ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੇ ਤਿੰਨਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। 17 ਜਨਵਰੀ 2019 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ।

H

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਲੀਲ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਕੇਸ਼
ਖੰਨਾ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ:

. 4 ਅਤੇ 5 ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹਨ

ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਅਪਰਾਧ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਸਨ
ਘਟਨਾ ਲਈ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ;

ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੰਦੀਪ ਨੂੰ ਜ਼ੀਲੇ ਸਿੰਘ ਹੁੱਡਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਪਰਵੀਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾਇਆ ਸੀ। ਦੇ ਅੰਦਰ
4 ਅਤੇ 5 ਦੇ ਗਵਾਹੀ, ਇੱਕ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਹੈ
ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਨਾਲ ਹਨ ਜੋ ਜ਼ਖਮੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੀਜੀਆਈਐਮਐਸ, ਰੋਹਤਕ ਵਿੱਚ ਸੀ;

ਜ਼ੀਲੇ ਸਿੰਘ ਹੁੱਡਾ ਦੇ ਬੇਟੇ ਪਰਵੀਨ ਨੇ ਡੀਡਬਲਯੂ 4 ਵਜੋਂ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਅਤੇ ਸਿਕੰਦਰ (ਡੀਡਬਲਯੂ 5) ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸੰਦੀਪ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ। 4 ਅਤੇ 5 ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ
ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਹੋਰ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ 10 ਤੋਂ 15 ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ ਮੁਰਦਾਘਰ ਪਹੁੰਚੇ ਅਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ;

ਕਾਸਾਲਟੀ ਮੈਡੀਕਲ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ (ਰੁੱਕਾ)
ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ 26 ਦਸੰਬਰ 2006 ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸੰਦੀਪ ਨੂੰ ਸੰਦੀਪ ਲਹਿਰੀ ਪੁੱਤਰ ਜ਼ੀਲੇ ਸਿੰਘ ਹੁੱਡਾ ਵਾਸੀ ਕੈਲਾਸ਼ ਕਲੋਨੀ, ਰੋਹਤਕ ਦੁਆਰਾ ਪੀਜੀਆਈਐਮਐਸ, ਰੋਹਤਕ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ।
'ਸੰਦੀਪ' ਲਹਿਰੀ ਨਾਮ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਗਲਤੀ ਹੈ
'ਪੁਰਵੀਨ' ਜਿਸ ਨੂੰ ਜ਼ੀਲੇ ਸਿੰਘ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਹੁੱਡਾ ਕੈਲਾਸ਼ ਕਲੋਨੀ, ਰੋਹਤਕ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।

ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 14 ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੱਟ ਨੰਬਰ 1, 5, 6, 10 ਅਤੇ 11 ਵਿੱਚ ਹਾਸ਼ੀਏ 'ਤੇ ਕਾਲਾ ਹੋਣਾ, ਸੜਨਾ ਅਤੇ ਇਕਾਈਮੋਸਿਸ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 4
ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਸੰਦੀਪ 'ਤੇ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ
4-5 ਫੁੱਟ ਦੀ ਦੂਰੀ ਤੋਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਦਾਊਦ ਖਾਨ 7 ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਸੱਟਾਂ ਦਾ ਕਾਲਾ ਹੋਣਾ ਤਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਪਿਸਤੌਲ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਤੋਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ, 2 ਫੁੱਟ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ। ਇਹ

---

7 (2016) 2 ਐਸਸੀਸੀ 607

ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 4 ਅਤੇ 5 ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸਨ; ਅਤੇ

ਉਪਰੋਕਤ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਇਸ ਘਟਨਾ ਦੇ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਹਨ।

ਬੀ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਸਾਇੰਸ ਲੈਬਾਰਟਰੀ 8 ਰਿਪੋਰਟ

ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਹਨ - ਦੋ 2006 ਦੀ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 311 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ 2006 ਦੀ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 781 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ;

12 ਮਾਰਚ 2007 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 311 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਖਮੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਵਾਲੇ ਤਿੰਨ ਪਾਰਸਲ, ਕੁਲਦੀਪ ਨਾਮ ਦੇ ਇੱਕ ਜ਼ਖਮੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਲਈ ਗਈ 7.65 ਐਮਐਮ ਫਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗੋਲੀ, ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ 7.65 ਐਮਐਮ ਫਾਇਰ ਕੀਤੇ ਪਿਸਤੌਲ ਕਾਰਤੂਸ ਦੇ ਚਾਰ ਕੇਸ ਅਤੇ ਇੱਕ 7.65 ਐਮਐਮ ਜ਼ਿੰਦਾ ਪਿਸਤੌਲ ਕਾਰਤੂਸ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨਮੂਨਿਆਂ ਨੂੰ ਐਲ.ਐਸ.ਵਾਈ (ਰੋਂਦ) ਐਫ.ਐਸ.ਐਲ (ਐਚ) ਦੀ ਸੀਲ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਸੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ;

ਦੂਜੀ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 311 ਵਿੱਚ 25 ਸਤੰਬਰ 2007 ਦੀ ਹੈ। ਪਾਰਸਲਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਅਤੇ ਸੀਲਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਚਾਰ ਪਾਰਸਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਸਨ: ਦੋ ਆਰ.ਕੇ. ਦੀ ਸੀਲ ਨਾਲ ਅਤੇ ਦੋ ਐਲ.ਐਸ.ਵਾਈ ਐਸ.ਓ.ਐਸ (ਬਾਲ) ਐਫ.ਐਸ.ਐਲ (ਐਚ) ਦੀ ਸੀਲ ਨਾਲ. ਪਹਿਲੇ ਪਾਰਸਲ ਵਿੱਚ 7.65 ਐਮਐਮ ਕਾਰਤੂਸ, ਮੈਗਜ਼ੀਨ, ਇੱਕ 7.65 ਐਮਐਮ ਫਾਇਰਡ ਕਾਰਤੂਸ ਅਤੇ ਇੱਕ 7.65 ਐਮਐਮ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕਾਰਤੂਸ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਿਸਤੌਲ 'ਤੇ ਡਬਲਯੂ /1 ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਰਤੂਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸੀ /5 ਨਿਸ਼ਾਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਰਸਲ ਵਿਚ ਇਕ ਪਿਸਤੌਲ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ 7.62 ਐਮਐਮ/0.30 ਇੰਚ ਕਾਰਤੂਸ, ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਅਤੇ ਇਕ 7.62 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਗਲਤ ਕਾਰਤੂਸ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਿਸਤੌਲ 'ਤੇ ਡਬਲਯੂ /2 ਅਤੇ ਗਲਤ ਕਾਰਤੂਸ ਨੂੰ ਐਮਸੀ / 1 ਵਜੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਲ.ਐਸ.ਵਾਈ ਐਸ.ਓ.ਐਸ (ਬਾਲ) ਐਫ.ਐਸ.ਐਲ (ਐਚ) ਦੀ ਸੀਲ ਵਾਲੇ ਤੀਜੇ ਪਾਰਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੀ
12 ਮਾਰਚ 2007 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ 7.65 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਫਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗੋਲੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬੀਸੀ /1 ਵਜੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਚੌਥੇ ਪਾਰਸਲ 'ਤੇ ਐਲ.ਐਸ.ਵਾਈ ਐਸ.ਓ.ਐਸ (ਬਾਲ) ਐਫ.ਐਲ.ਐਸ.
(ਐਚ) ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ 7.65 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਫਾਇਰਡ ਕਾਰਤੂਸ ਦੇ ਚਾਰ ਕੇਸ ਅਤੇ ਇੱਕ 7.65 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕਾਰਤੂਸ (ਫਾਇਰਡ ਕਾਰਤੂਸ ਕੇਸ ਸਨ) ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ

8

ਪਿਛਲੀ ਪਹਿਲੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ /1 ਤੋਂ /4 ਵਜੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਮਿਤੀ 12 ਮਾਰਚ 2007);

ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਟੈਸਟ ਫਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਫਾਇਰਿੰਗ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਕਲਾਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ੭.੬੫ ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਫਾਇਰਡ ਕਾਰਤੂਸ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਕੇਸ /1 ਤੋਂ /5, 7.62 / 0.30" ਗ਼ਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਚਲਾਏ ਗਏ ਕਾਰਤੂਸ ਨੂੰ /1, 7.65 ਫਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗੋਲੀ /1 ਅਤੇ ਟੈਸਟ 'ਤੇ ਚਲਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਕਾਰਤੂਸਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਅਤੇ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਤੋਂ ਚਲਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਗੋਲੀਆਂ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ /1 ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਅਤੇ ਡਬਲਯੂ / 2 ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ. ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ
ਪਿਸਤੌਲ ਡਬਲਯੂ / 1 ਅਤੇ ਡਬਲਯੂ / 2 ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ. 7.65 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਕਾਰਤੂਸ ਕੇਸ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸੀ /5 ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਿਸਤੌਲ ਡਬਲਯੂ / ਤੋਂ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ
2. ਹਾਲਾਂਕਿ, 7.65 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਫਾਇਰ ਕੀਤੇ ਕੇਸ ਸੀ /1 ਤੋਂ ਸੀ /4 ਅਤੇ 7.65 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਫਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗੋਲੀ ਬੀਸੀ / 1 ਵਜੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਪਿਸਤੌਲ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਚਲਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ 7.62 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਦੇ ਗਲਤ ਕਾਰਤੂਸ ਐਮਸੀ /1 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਪਿਸਤੌਲ ਡਬਲਯੂ / 2 ਤੋਂ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੂਲ ਦੇ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਸੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ .
() () ਦੀ ਸੀਲ ਨਾਲ ਲਪੇਟੇ ਹੋਏ। ਇੱਕ
ਪਾਰਸਲ ਨੰਬਰ 4 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ 7.65 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਕਾਰਤੂਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਟੈਸਟ ਫਾਇਰਿੰਗ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ

29 ਨਵੰਬਰ 2007 ਦੀ ਤੀਜੀ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 781 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਵੇਰਵੇ ਵਿੱਚ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਪੰਜ ਪਾਰਸਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਹੀ ਗਈ ਸੀ
8 ਜਨਵਰੀ 2007 ਨੂੰ। 25 ਸਤੰਬਰ 2007 ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ ਬੈਲਿਸਟਿਕ ਮਾਹਰ ਦੁਆਰਾ ਸੀਲ ਕੀਤੇ ਪਾਰਸਲਾਂ ਦੀ ਰਸੀਦ ਜਾਂ ਵੇਰਵੇ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਪਾਰਸਲ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੀ ਧਰਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ
ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਅਤੇ ਸੀਰੋਲੌਜੀਕਲ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ
ਜਾਂਚ। ਦੂਜੇ ਪਾਰਸਲ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ
ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ 7.62 ਐਮਐਮ ਮਾਊਜ਼ਰ ਪਿਸਤੌਲ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਤੂਸ ਦੇ ਕੇਸ ਅਤੇ 7.62 ਐਮਐਮ ਪਿਸਤੌਲ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਗੋਲੀ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਸੀ /1 ਤੋਂ ਸੀ /7 ਅਤੇ ਬੀਸੀ /1 ਵਜੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਤੀਜੇ ਅਤੇ ਚੌਥੇ ਪਾਰਸਲ ਵਿੱਚ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਕੱਪੜੇ ਸਨ।
ਪੰਜਵੇਂ ਪਾਰਸਲ ਵਿੱਚ ਦੋ ੭.੬੨ ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਵਿਗਾੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਅਤੇ ਵਿਗੜੀਆਂ ਗੋਲੀਆਂ ਅਤੇ ਦੋ ਲੀਡ ਟੁਕੜੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ।
ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬੀਸੀ / 2, ਬੀਸੀ / 3, ਬੀਸੀ / 4 ਅਤੇ ਬੀਸੀ / 5 ਵਜੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ.
ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੇ ਅੰਕ

ਦੂਜੀ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ 7.62 ਐਮਐਮ ਮਾਊਜ਼ਰ ਪਿਸਤੌਲ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਤੂਸ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ /1 ਤੋਂ ਸੀ /7 ਅਤੇ 7.62 ਐਮਐਮ ਮਾਊਜ਼ਰ ਪਿਸਤੌਲ ਨਾਲ ਚਲਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਗੋਲੀਆਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਬੀਸੀ /1 ਤੋਂ ਬੀਸੀ /3 ਅਤੇ ਦੇਸੀ ਪਿਸਤੌਲ ਡਬਲਯੂ /2 (7.62 ਐਮਐਮ ਕਾਰਤੂਸਾਂ ਲਈ ਚੈਂਬਰ ਕੀਤੇ ਗਏ) ਤੋਂ ਚਲਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਟੈਸਟ ਕਾਰਤੂਸਾਂ ਅਤੇ ਟੈਸਟ ਗੋਲੀਆਂ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹਨ।
ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 311 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਲੀਡ

ਪਾਰਸਲ 5 ਵਿੱਚ /4 ਅਤੇ /5 ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਾਲੇ ਟੁਕੜੇ ਵੀ ਸਨ

ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਲੀਡ ਪੀਸ ਬੀਸੀ/4 0.455 ਇੰਚ ਰਿਵਾਲਵਰ ਦੀ ਗੋਲੀ ਪਾਈ ਗਈ। ਕੋਈ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਝੁਲਸਣ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਦੇਖੇ ਗਏ।

ਉਪਰੋਕਤ ਵਰਣਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ:

() 25 ਸਤੰਬਰ 2007 ਦੀ ਦੂਜੀ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ ਬੈਲਿਸਟਿਕ ਪਰੀਖਕ ਦੁਆਰਾ ਸੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਿਸਤੌਲ ਅਤੇ ਟੈਸਟ ਫਾਇਰ ਗੋਲੀ ਵਾਲਾ ਪਾਰਸਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 781 (ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ) ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ 29 ਨਵੰਬਰ 2007 ਦੀ ਤੀਜੀ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਲੇਖਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ;

ਇਹ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਸਹਾਇਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਆਰਕੇ ਕੋਸ਼ਲ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਾਰਸਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਾਂਚ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪਾਰਸਲਾਂ ਦੇ 25 ਤਾਰੀਖ ਦੀ ਦੂਜੀ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਪਾਰਸਲਾਂ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੰਧ ਬਾਰੇ
ਸਤੰਬਰ 2007;

25 ਸਤੰਬਰ 2007 ਦੀ ਦੂਜੀ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪਿਸਤੌਲ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ 7.62 ਮਿਲੀਮੀਟਰ / 0.30 " ਕਾਰਤੂਸਾਂ ਲਈ ਚੈਂਬਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਤੀਜੀ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਾਰਤੂਸਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਹੈ
7.62 ਐਮਐਮ ਮਾਊਸਰ ਪਿਸਤੌਲ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਤੂਸ ਦੇ ਕੇਸ। ਰਿਕਵਰੀ
ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਥਾਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੈਮੋ ਵਿੱਚ ਐਸ ਅਤੇ ਬੀ 7.62 25 ਦੇ ਵਰਣਨ ਵਾਲੇ ਸੱਤ ਖਾਲੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਾਰਤੂਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ 25 ਸਤੰਬਰ 2007 ਦੀ ਦੂਜੀ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵੇਰਵਾ 7.62 ਮਿਲੀਮੀਟਰ / 0.30 " ਕਾਰਤੂਸ ਹੈ; ਅਤੇ
ਹਾਲਾਂਕਿ 29 ਨਵੰਬਰ 2007 ਦੀ ਤੀਜੀ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਲੇਖਕ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਤੂਸ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ / 1 ਤੋਂ ਸੀ / 7 ਅਤੇ ਬੀਸੀ / 1 ਤੋਂ ਬੀਸੀ / 3 ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਗੋਲੀ ਡਬਲਯੂ / 2 ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਾਲੀ ਦੇਸੀ ਪਿਸਤੌਲ ਤੋਂ ਚਲਾਈ ਗਈ ਸੀ।
ਇਸ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਲੇਖਕ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਿਸਤੌਲ ਕਦੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ

ਨਾ ਹੀ ਪਿਸਤੌਲ ਡਬਲਯੂ / 2 ਅਤੇ ਕਾਰਤੂਸ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਸੀ / ਨਾਲ ਏ ਇੰਟਰਕਨੈਕਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ
1 ਤੋਂ /7 ਜਾਂ ਚਲਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਗੋਲੀਆਂ /1 ਤੋਂ /3। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਪੀਡਬਲਯੂ 21 ਨੇ ਆਪਣੀ ਉਲਟ-ਪੜਤਾਲ ਦੌਰਾਨ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਖਾਲੀ ਸ਼ੈੱਲਾਂ 'ਤੇ ਪੀ 4 ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਪੀ 10 ਲਈ, ਇੱਕ ਸ਼ਿਲਾਲੇਖ 7.62 25 ਸੀ, ਜੋ ਦੂਜੀ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ ਬੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਵਰਣਨ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ ਮਿਤੀ 25 ਸਤੰਬਰ 2007 ਜਾਂ ਤੀਜੀ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ ਮਿਤੀ 29
ਨਵੰਬਰ 2007।

ਉਪਰੋਕਤ ਅੰਤਰਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਇਹ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ
ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਸਨ।
ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਸਹੀਤਾ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਬੈਲਿਸਟਿਕ ਪਰੀਖਕਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਐਫ.ਐਸ.ਐਲ. ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ
ਐਫ.ਐਸ.ਐਲ. ਪਰੀਖਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ
ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਹਰਿਆਣਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਥਾਈ ਵਕੀਲ ਦੀਪਕ ਠੁਕਰਾਲ ਨੇ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ:

ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਫਾਇਰ ਆਰਮ ਹਮਲੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ 13 ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ। ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਜੋ ਆਪਣੇ ਮੋਟਰ-ਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਆਏ ਸਨ, ਉਹ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ
ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਦੋ ਪਹੀਆ ਵਾਹਨ ਐਫ 'ਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਨਹੀਂ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਡੀਡਬਲਯੂ 4-ਪਰਵੀਨ ਨੇ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾਇਆ ਸੀ।
ਉਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸੀ;

ਅਪਰਾਧ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਇਸ ਤੱਥ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਟਰੈਕ
ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਪੀਡਬਲਯੂ ਪ ਦੁਆਰਾ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਉਹਨਾਂ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਿਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ
ਤੀਜੀ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਟਰੈਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ। ਇਹ 4 ਅਤੇ 5 ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦੇਵੇਗਾ;

ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਦੀ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ 'ਤੇ ਲੰਬੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਹੈ

ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ ਅੱਗ ਦੀ ਬਾਂਹ ਦੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਸੀ;

ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਟੈਸਟ ਕਾਰਤੂਸ ਪਿਸਤੌਲ ਡਬਲਯੂ / 2 ਤੋਂ ਚਲਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਟੈਸਟ ਫਾਇਰਿੰਗ ਲੈਬ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਟੈਸਟ ਕਾਰਤੂਸ ਅਤੇ ਟੈਸਟ ਗੋਲੀਆਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਦੁਬਾਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੀਜੀ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜੇਸ਼ ਕੋਲੋਂ ਪਿਸਤੌਲ ਡਬਲਯੂ /2 ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਕੋਲੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ;

ਹਾਲਾਂਕਿ ਤੀਜੀ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰਾਜੇਸ਼ ਕੋਲੋਂ ਬਰਾਮਦ ਪਿਸਤੌਲ ਡਬਲਯੂ /1 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਫਾਇਰ ਆਰਮ ਦੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਫਾਇਰ ਆਰਮਜ਼ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ;

ਦੋਵਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਟੈਸਟ ਪਛਾਣ ਪਰੇਡ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਉਲਟ ਨਤੀਜਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
ਵਿਆਖਿਆ
ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਝੂਠਾ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨ ਅਖਬਾਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਦੱਸੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ;

(v) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੧੩ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ
ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਬੈਲਿਸਟਿਕ ਪਰੀਖਕ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ;

ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਦੇ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ
ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ; ਅਤੇ

ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸੱਟ ਦੇ ਕਾਲੇ ਹੋਣ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਕਾਲਾ ਹੋਣਾ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰੇਂਜ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ
ਗੋਲੀਬਾਰੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।[9]

ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਹੁਣ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਤਿੰਨ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ:

---

[9] (1999) 2 ਐਸਸੀਸੀ 428

ਕੀ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਅਤੇ 5 ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਸਨ
26 ਦਸੰਬਰ 2006 ਨੂੰ ਵਾਪਰੀ ਘਟਨਾ;

ਤੀਜੀ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਭਾਰ; ਅਤੇ

ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਟੈਸਟ ਪਛਾਣ ਪਰੇਡ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ।

ਉਪਰੋਕਤ ਪਹਿਲੂਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਪੀਡਬਲਯੂ 4-ਆਜ਼ਾਦ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 5-ਸੁਨੀਲ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ

ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਹੈ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਪਿਤਾ ਹੈ। ਪੀਡਬਲਯੂ 5- ਸੁਨੀਲ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਭਰਾ ਹੈ। ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ 26 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 5:20 ਵਜੇ ਰੋਹਤਕ ਦੇ ਸਦਰ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ ਸੀ
ਦਸੰਬਰ 2006। ਜਨਰਲ ਡਾਇਰੀ ਰੈਫਰੈਂਸ ਐਂਟਰੀ 22/2012 ਸ਼ਾਮ 6:20 ਵਜੇ ਹੈ.
ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਜਵਾਈ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸੰਦੀਪ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਦੀਪ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਸੈੱਲ ਫੋਨ 'ਤੇ ਸੰਪਰਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ,
ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ "ਟੀਨ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਛੇ ਮੁੰਡੇ ਸਨ
ਸ਼ੈੱਡ", ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੰਦੀਪ 'ਤੇ ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਾਉਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਘਟਨਾ ਦੁਪਹਿਰ 2:30 ਵਜੇ ਵਾਪਰੀ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਗੋਲੀਆਂ ਚੱਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਦੀਪ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ
ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੁਨੀਲ ਤਿੰਨਾਂ ਨੌਜਵਾਨ ਮੁੰਡਿਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਈ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬਿਆਨ ਹੈ ਕਿ ਸੰਦੀਪ ਨੂੰ ਪਰਵੀਨ ਪੁੱਤਰ ਜ਼ੀਲੇ ਸਿੰਘ ਹੁੱਡਾ ਵਾਸੀ ਕੈਲਾਸ਼ ਕਲੋਨੀ, ਰੋਹਤਕ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਲੜਕੇ ਨੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੀ ਸੈਂਟ੍ਰੋ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾ ਕੇ ਰੋਹਤਕ ਦੇ ਪੀਜੀਆਈਐਮਐਸ ਲਿਜਾਇਆ ਸੀ।

ਇਹ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਲਈ ਹਮਲੇ ਦੀ ਮੁੱਖ ਲਾਈਨ ਕਿ ਕੀ 4 ਅਤੇ 5
ਘਟਨਾ ਦੇ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੁਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ। ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਦੌਰਾਨ-
ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਸੰਦੀਪ ਤੋਂ 100 ਫੁੱਟ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਸਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਿੰਨ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਾਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਉਸਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ
ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਤਿੰਨ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਜੋਂ ਕਰੋ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਬੇਟੇ 'ਤੇ "ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਵਰਗੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਾਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ
ਰਿਵਾਲਵਰ". ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਅਸੀਂ (ਭਾਵ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 5) ਆਪਣੇ ਬੇਟੇ ਸੰਦੀਪ ਨੂੰ ਸੈਂਟ੍ਰੋ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਪੀਜੀਆਈਐਮਐਸ, ਰੋਹਤਕ ਦੇ ਕੈਜੂਅਲਟੀ ਵਿਭਾਗ ਲੈ ਗਏ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਬੇਟੇ ਦੀ ਛਾਤੀ, ਜੰਘਾਂ, ਬਾਂਹ ਅਤੇ ਮੰਦਰ 'ਤੇ ਗੋਲੀਆਂ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ।" ਪੀਡਬਲਯੂ 8 ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਦੀਪ ਨੂੰ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੇ ਇਕ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪੁਲਿਸ ਹਸਪਤਾਲ ਪਹੁੰਚੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਪੀਬੀ ਵਜੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੁੱਛ-ਗਿੱਛ ਦੌਰਾਨ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਿਕੰਦਰ ਰਾਠੀ (ਡੀਡਬਲਯੂ 5) ਅਤੇ 'ਲਹਿਰੀ' (ਸੰਭਾਵਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡੀਡਬਲਯੂ 4 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ) ਉਸ ਦੇ ਬੇਟੇ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ। ਉਲਟ-ਪੜਤਾਲ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ
ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਕਿ ਸੰਦੀਪ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਨਹੀਂ ਲਿਜਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਿਕੰਦਰ ਰਾਠੀ (ਡੀਡਬਲਯੂ 5) ਸੀ ਅਤੇ
'ਲਹਿਰੀ' (ਡੀਡਬਲਯੂ 4) ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ। 4 ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ
ਸੁਝਾਅ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਵੀ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਉਹ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਨੇ ਗਏ ਕੱਪੜੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਹੋਏ ਸਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਤਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ। ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਦੁਪਹਿਰ 2.45 ਵਜੇ ਪੀਜੀਆਈਐਮਐਸ, ਰੋਹਤਕ ਪਹੁੰਚੇ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਸ਼ਾਮ 4:00 ਵਜੇ ਪਹੁੰਚੀ ਸੀ।

ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਨੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸੰਦੀਪ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਨੇ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸੰਦੀਪ ਦੇ ਟਰੈਕ ਸੂਟ ਦੀ ਸ਼ਰਟ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ,
ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੌਰਾਨ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਸੰਦੀਪ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਲੈ ਗਏ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਹੋਏ ਸਨ ਪਰ ਨਾ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ।

ਪੀਡਬਲਯੂ 4, ਆਪਣੀ ਉਲਟ-ਪੜਤਾਲ ਦੌਰਾਨ, ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ, ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਅਤੇ "ਇੱਕ ਅਣਪਛਾਤੇ ਵਿਅਕਤੀ" ਨੇ ਸੰਦੀਪ ਨੂੰ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਚੁੱਕ ਕੇ ਪੀਜੀਆਈਐਮਐਸ, ਰੋਹਤਕ ਲਿਜਾਇਆ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਪੀਡਬਲਯੂ 5, ਇਸ ਦੇ ਦੌਰਾਨ
ਉਸ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸੰਦੀਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਹਸਪਤਾਲ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਸ਼ਾਮ 4:00 ਵਜੇ ਹਸਪਤਾਲ ਪਹੁੰਚੀ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਕਦੋਂ ਹਸਪਤਾਲ ਪਹੁੰਚੀ ਸੀ। ਹੁਣ, ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਹੈ
ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ 4 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੁਧਾਰ ਹਨ
ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 5, ਜਿਸ ਦਾ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਅਸਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ ਦੇ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਸਨ। 4 ਅਤੇ 5 ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕਾਫ਼ੀ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਦੋਵਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ
ਜੀ . ਨੇ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਅਤੇ ਘਟਨਾ ਦੇ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਹੋਣ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੰਦੀਪ ਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾਇਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਵਾਲੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ
ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਸੰਦੀਪ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾਣ ਦਾ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਅਸਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਘਟਨਾ ਦੇ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਸਨ। ਇਹ ਘਟਨਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ ਜਿੱਥੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ,

ਉਹ ਆਪਣੀ ਪੂਰਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਿਧਾਂਤ ਕਿ 4 ਏ
ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਅਪਰਾਧ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ
ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਦੋ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਟੈਸਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਰਿਕਾਰਡ
ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਇਹ ਅਦਾਲਤ, ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ 3:00 ਵਜੇ ਪੀਜੀਆਈਐਮਐਸ, ਰੋਹਤਕ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰੁੱਕਾ ਦੁਪਹਿਰ
3:35 ਵਜੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ।
ਰੁੱਕਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਸੰਦੀਪ ਲਹਿਰੀ ਪੁੱਤਰ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ
ਸ੍ਰੀ ਜ਼ੀਲੇ ਸਿੰਘ ਹੁੱਡਾ, ਵਾਸੀ ਕੈਲਾਸ਼ ਕਲੋਨੀ, ਰੋਹਤਕ"। 'ਸੰਦੀਪ ਲਹਿਰੀ' ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਇਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜੋ
ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਅਪਰਾਧ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ।
ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ, ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਜਾਂ ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਨਹੀਂ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਤੀਜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ

ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸੰਦੀਪ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਸੀ। ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਦਿਆਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ
ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਅਪਰਾਧ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਕਿ
ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਪਰ
ਸੰਦੀਪ ਦੇ ਕਤਲ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦਾ ਸਦਮਾ ਲੱਗਾ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਡੀਡਬਲਯੂ 8 ਦੁਆਰਾ ਰੱਕੇ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ,
ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ। ਦੂਜਾ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦਾ
ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਸੰਦੀਪ ਨੂੰ ਦੋ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਹਸਪਤਾਲ ਲੈ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਰਕਾਰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਸਬੂਤ
ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ
ਜਿਵੇਂ ਕਿ 4 (ਪਰਵੀਨ) ਅਤੇ 5 (ਸਿਕੰਦਰ ਰਾਠੀ)। ਦਾ ਮਾਮਲਾ

ਈ. ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਸ਼ਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਸੰਦੀਪ ਨੂੰ ਪੀਜੀਆਈਐਮਐਸ, ਰੋਹਤਕ ਲੈ ਗਏ ਸਨ।
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ, 4 ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ
ਉਸਨੇ, ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਣਪਛਾਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ
ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਹੀ ਜ਼ਖਮੀਆਂ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਸੀ। ਰੱਖਿਆ
ਹੋਰ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, 4 ਅਤੇ 5 ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ, ਡੀਡਬਲਯੂ 4 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਅਤੇ ਡੀਡਬਲਯੂ 5
ਸੰਦੀਪ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਲੈ ਗਏ ਸਨ
ਹਸਪਤਾਲ ਅਤੇ ਉਹ ਪੀਡਬਲਯੂ 8 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ ੫ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਸਪਤਾਲ ਪਹੁੰਚੇ ਸਨ। ਡੀਡਬਲਯੂ 4 ਨੇ
ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਤੇ ਡੀਡਬਲਯੂ 5 ਨੇ ਸੰਦੀਪ ਨੂੰ ਪੀਜੀਆਈਐਮਐਸ, ਰੋਹਤਕ ਲਿਜਾਇਆ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ
ਲਗਭਗ 10 ਤੋਂ 15 ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਹਸਪਤਾਲ ਪਹੁੰਚੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ
ਰੁੱਕਾ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ
ਪੀ.ਜੀ.ਆਈ.ਐਮ.ਐਸ. ਨੂੰ ਸੰਦੀਪ ਲਹਿਰੀ ਪੁੱਤਰ ਜ਼ੀਲੇ ਸਿੰਘ ਹੁੱਡਾ ਵਾਸੀ ਕੈਲਾਸ਼ ਕਲੋਨੀ ਰੋਹਤਕ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ,
ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਰਵੀਨ (ਡੀਡਬਲਯੂ 4) ਹੈ ਜੋ ਜ਼ੀਲੇ ਸਿੰਘ ਹੁੱਡਾ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ ਅਤੇ
ਕੈਲਾਸ਼ ਕਲੋਨੀ, ਰੋਹਤਕ ਦਾ ਵਸਨੀਕ ਹੈ। 4 ਅਤੇ 5 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਸਨ ਜੋ
ਸੰਦੀਪ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਪੀਡਬਲਯੂ 8 ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੀਡਬਲਯੂ ੫ ਮੌਜੂਦ ਸਨ
ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ।

18. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਟਰੈਕ ਸੂਟ ਦੀ ਸ਼ਰਟ ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਦੁਆਰਾ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਟਰੈਕ ਸੂਟ ਸੌਂਪਣਾ

ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਦੁਆਰਾ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸੰਦੀਪ ਪੀਜੀਆਈਐਮਐਸ, ਰੋਹਤਕ ਵਿਖੇ ਆਪਣੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਬੀ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦੇਵੇਗਾ ਪਰ ਇਹ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਜਾਂ ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਅੱਖੀਂ ਸਨ-

ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਨੇੜੇ ਵਾਪਰੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਗਵਾਹ

ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ। ਦਰਅਸਲ, ਡੀਡਬਲਯੂ 5 ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਤੇ ਡੀਡਬਲਯੂ 4 ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਸਨ।

ਡੀਡਬਲਯੂ 4 ਦੀ ਸੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਅਨੁਮਾਨ ਹੈ ਜੋ ਰੁੱਕਾ ਤੋਂ ਉਭਰਦਾ ਹੈ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਜਾਣੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਨਾ ਤਾਂ ਡੀਡਬਲਯੂ 4 (ਪਰਵੀਨ) ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਡੀਡਬਲਯੂ 5 (ਸਿਕੰਦਰ) ਨੂੰ ਗਵਾਹਾਂ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਡੀਡਬਲਯੂ 4 (ਪਰਵੀਨ) ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਧਿਰ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਅਸਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 5

ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਉਹ ਸੱਚੇ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਸਨ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਜੋ ਸਮੱਗਰੀ ਡੀ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਹਨ ਉਹ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹਨ

ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੇ ਡੀਡਬਲਯੂ 4 ਅਤੇ ਡੀਡਬਲਯੂ 5 ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਨਹੀਂ, ਸਿਵਾਏ ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਕਿ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਲਗਭਗ 30-35 ਸਾਲ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ

ਇਸ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਸਹੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਫਆਈਆਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਵਿਚਕਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੁਸ਼ਮਣੀ / ਝਗੜਾ ਸੀ। 4,

ਉਸ ਦੀ ਉਲਟ-ਪੜਤਾਲ ਦੌਰਾਨ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ 2-3 ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਅਣਜਾਣਤਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੋਸ਼ੀ ਰਾਜੇਸ਼ ਉਰਫ ਸਰਕਾਰੀ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਰਾਜੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ।

ਸੰਦੀਪ ਨੇ 23 ਜੂਨ 2001 ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 454/380 ਤਹਿਤ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 341 ਦੇ ਤਹਿਤ ਥਾਣਾ ਸਿਵਲ ਲਾਈਨਜ਼, ਰੋਹਤਕ ਵਿਖੇ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਸੁਝਾਅ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੰਦੀਪ ਅਤੇ ਰਾਜੇਸ਼ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਨੇ ਉਸ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਹਰ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਮ੍ਰਿਤਕ ਸੰਦੀਪ ਲਈ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮਾਨਤ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ

ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ., ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.4 ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਉਲਟ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਕੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਏ. ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਉਲਟ-ਪੜਤਾਲ ਦੌਰਾਨ, ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ 2-3 ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਸਮਝੌਤਾ। ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਸੀ ਕਿ ਸੰਦੀਪ ਐਫਆਈਆਰ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ
ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 454 ਅਤੇ 380 ਤਹਿਤ ਨੰਬਰ 341। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਸੰਦੀਪ ਉਰਫ ਭੰਡੇਰ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਰਾਜੇਸ਼ ਉਰਫ ਸਰਕਾਰੀ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ 'ਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਅਦਾਲਤ 'ਚ ਆਉਂਦੇ ਸਨ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀਆਂ ਤਾਰੀਖਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਕਿਸ ਨੇ ਮੰਗਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ
ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਜੋ ਉਸ ਲਈ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ।

ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਡੀਡਬਲਯੂ 4 ਦੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆ-ਇਨ-ਚੀਫ ਦੌਰਾਨ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਾ ਇਹ ਪਹਿਲੂ
ਇਹ ਕੇਸ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਟੈਸਟ ਪਛਾਣ ਪਰੇਡ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਉਲਟ ਨਤੀਜਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨਾਲ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਗਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਹੁਣ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਦੌਰਾਨ ਦੋਵਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਥਿਆਰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 307 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 34 ਅਤੇ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25, 54, 59 ਤਹਿਤ ਇਕ ਹੋਰ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 311 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।
19 ਮਈ 2006 ਨੂੰ ਥਾਣਾ ਸਿਵਲ ਲਾਈਨਜ਼, ਰੋਹਤਕ ਵਿਖੇ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।
ਦੋਵੇਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ। ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 311 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦੋ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਹਨ:

12 ਮਾਰਚ 2007 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ ਤਿੰਨ ਪਾਰਸਲਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ:

ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਖਮੀ ਕੁਲਦੀਪ ਦੇ ਕੱਪੜੇ; ਅਤੇ

ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਖਮੀਆਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ 7.65 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਦੀ ਗੋਲੀ ਕੱਢੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਬੀਸੀ/1 ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਚਾਰ 7.65 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਫਾਇਰਡ ਪਿਸਤੌਲ ਕਾਰਤੂਸ ਦੇ ਕੇਸ ਅਤੇ ਇੱਕ 7.65 ਜ਼ਿੰਦਾ ਪਿਸਤੌਲ ਕਾਰਤੂਸ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ (ਸੀ /
1 ਤੋਂ /4 ਅਤੇ /1)।

ਪਹਿਲੀ ਰਿਪੋਰਟ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹੈ:

“ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਜਾਂਚ

ਕਲਾਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹਨ
ਸੀ /1 ਤੋਂ ਸੀ /4 ਤੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ 7.65 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਫਾਇਰਡ ਕਾਰਤੂਸ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਸਟੀਰੀਓ ਅਤੇ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਮਾਈਕਰੋਸਕੋਪ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅੰਤਰ-ਤੁਲਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ।
ਸਟੀਰੀਓ ਤਹਿਤ ਬੀਸੀ/1 ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਾਲੀ 7.65 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਫਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗੋਲੀ ਦੀ ਵੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਾਈਕਰੋਸਕੋਪ।

ਪਾਰਸਲ ਨੰਬਰ 1 ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਕੱਪੜਿਆਂ 'ਤੇ ਪਏ ਸੋਧਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਬੰਦੂਕ ਦੇ ਨਿਕਾਸ ਦੀ ਰਹਿੰਦ-ਖੂੰਹਦ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਟੀ-ਸ਼ਰਟਾਂ ਅਤੇ ਪੇਂਟਾਂ 'ਤੇ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਹਾਸ਼ੀਏ ਤੋਂ ਸੀਸੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੇ ਹਾਸ਼ੀਏ
ਪਾਰਸਲ ਨੰਬਰ 1 ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਟੀ-ਸ਼ਰਟ ਅਤੇ ਪੇਂਟਾਂ 'ਤੇ ਸੋਧਾਂ ਸਨ
ਸਟੀਰੀਓ ਮਾਈਕਰੋਸਕੋਪ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਵੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ.

ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ, ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

ਨਤੀਜਾ
ਸੀ /1 ਤੋਂ ਸੀ /4 ਤੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ 7.65 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਫਾਇਰ ਕੀਤੇ ਕਾਰਤੂਸ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਫਾਇਰ ਬਾਂਹ ਤੋਂ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

7.65 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਫਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗੋਲੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਬੀਸੀ/1 ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਦੇਸੀ ਬੰਦੂਕ ਤੋਂ ਚਲਾਈ ਗਈ ਹੈ।

3. ਟੀ-ਸ਼ਰਟ 'ਤੇ ਸੋਧਾਂ ਅਤੇ ਪਾਰਸਲ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਪੇਂਟ।
1 ਗੋਲੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਸੀਰੋਲੋਜੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਤੋਂ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜੀ ਗਈ ਹੈ।

ਨੋਟ: ਬੈਲਿਸਟਿਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਾਂਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ ਨੂੰ ਐਲ.ਐਸ.ਵਾਈ ਦੀਆਂ ਸੀਲਾਂ ਨਾਲ ਅਸਲ ਰੈਪਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਸੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(ਰੇਂਦ) ()।

ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ ਮਧੂਬਨ ਦੀ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਸਾਇੰਸ ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਬੈਲਿਸਟਿਕਸ) ਐਲਐਸ ਯਾਦਵ ਨੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।
ਕਰਨਾਲ।

25 ਸਤੰਬਰ 2007 ਦੀ ਦੂਜੀ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ (ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 311 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਾਗ ਰਿਪੋਰਟ ਵਜੋਂ ਵਰਣਿਤ) 4 ਪਾਰਸਲਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ:

ਇੱਕ ਪਿਸਤੌਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਏ ਦੇ ਨਾਲ ੭.੬੫ ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਕਾਰਤੂਸ ਲਈ ਚੈਂਬਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਮੁਲਜ਼ਮ ਰਾਜੇਸ਼ ਕੋਲੋਂ 7111 ਨੰਬਰ ਦੀ ਮੈਗਜ਼ੀਨ, 7.65 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਦਾ ਕਾਰਤੂਸ ਅਤੇ 7.65 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਦਾ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕਾਰਤੂਸ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਿਸਤੌਲ 'ਤੇ ਡਬਲਯੂ /1 ਅਤੇ ਕਾਰਤੂਸ ਕੇਸ ਸੀ /5 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ;

ਇੱਕ ਪਿਸਤੌਲ ਨੂੰ 7.62 / 0.30 "ਕਾਰਤੂਸਾਂ ਲਈ ਚੈਂਬਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ
ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ੭.੬੨ ਐਮਐਮ ਗਲਤ ਕਾਰਤੂਸ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਅਜੈ ਕੋਲੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਿਸਤੌਲ 'ਤੇ ਡਬਲਯੂ /2 ਅਤੇ ਗਲਤ ਕਾਰਤੂਸ ਐਮਸੀ / 1 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ;

ਇੱਕ 7.65 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਫਾਇਰਡ ਗੋਲੀ (ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਐਫਐਸਐਲ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਮਾਰਕੀਟ ਬੀਸੀ / 1)
-06/2193) ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ

ਚਾਰ 7.65 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਫਾਇਰਡ ਕਾਰਤੂਸ ਕੇਸ ਅਤੇ ਇੱਕ 7.65 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕਾਰਤੂਸ (ਫਾਇਰ ਕੀਤੇ ਕਾਰਤੂਸਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸੀ /1 ਤੋਂ ਸੀ /4 ਤੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ)।

ਦੂਜੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ:

"<u>ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਜਾਂਚ</u>

ਧੂੰਆਂ ਰਹਿਤ ਪਾਊਡਰ ਦੇ ਬਲਣ ਦੇ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਡਬਲਯੂ /1 (7.65 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਕਾਰਤੂਸਾਂ ਲਈ ਚੈਂਬਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ), ਡਬਲਯੂ / 2 (7.62 ਮਿਲੀਮੀਟਰ / .30 ਕਾਰਤੂਸਾਂ ਲਈ ਚੈਂਬਰਡ) ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਾਲੇ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਦੇ ਬੈਰਲਾਂ ਤੋਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਟੈਸਟ
ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਡਬਲਯੂ /1 ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਾਲੇ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਤੋਂ ਫਾਇਰਿੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
/2. ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਫਾਇਰਿੰਗ ਵਿੱਧੀ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ।

ਕਲਾਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹਨ
7.65 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਫਾਇਰ ਕੀਤੇ ਕਾਰਤੂਸ ਦੇ ਕੇਸ /1 ਤੋਂ /5, 7.62 / .30" ਗ਼ਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਚਲਾਏ ਗਏ ਕਾਰਤੂਸ ਜਿਸ ਵਿੱਚ /1, 7.65 ਫਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗੋਲੀ /1 ਅਤੇ ਟੈਸਟ ਫਾਇਰ ਕੀਤੇ ਕਾਰਤੂਸ ਦੇ ਕੇਸ ਅਤੇ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਤੋਂ ਚਲਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਗੋਲੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।
1 (7.65 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਕਾਰਤੂਸਾਂ ਲਈ ਚੈਂਬਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ), ਡਬਲਯੂ / 2 (ਲਈ ਚੈਂਬਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
7.62 ਮਿਲੀਮੀਟਰ / 30 "ਕਾਰਤੂਸ) ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਸਟੀਰੀਓ ਅਤੇ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਮਾਈਕਰੋਸਕੋਪ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਕੈਲੀਬਰ / ਬੋਰ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ.

ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ, ਨਤੀਜਾ
ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ।
<u>ਨਤੀਜਾ</u>

ਡਬਲਯੂ /1 (·7.65 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਕਾਰਤੂਸਾਂ ਲਈ ਚੈਂਬਰਡ), ਡਬਲਯੂ /2 (7.62 ਮਿਲੀਮੀਟਰ / .30 " ਕਾਰਤੂਸਾਂ ਲਈ ਚੈਂਬਰ ਕੀਤੇ ਗਏ) ਹਥਿਆਰ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1959 ਦੇ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ 54 ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਫਾਇਰਿੰਗ

ਕਾਰਜ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਵਿਧੀ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਪਿਸਤੌਲ ਡਬਲਯੂ /1 ਅਤੇ ਡਬਲਯੂ / 2 ਨੂੰ ਫਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸੀ/5 ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਾਲੇ 7.65 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਫਾਇਰ ਕੀਤੇ ਕਾਰਤੂਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਡਬਲਯੂ /1 (7.65 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਕਾਰਤੂਸਾਂ ਲਈ ਚੈਂਬਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ) ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਾਲੀ ਪਿਸਤੌਲ ਤੋਂ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਬੰਦੂਕ ਤੋਂ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਬੋਰ/ਕੈਲੀਬਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਬੰਦੂਕ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ.

ਐਮ.ਸੀ./1 ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਾਲਾ 7.62 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਗਲਤ ਕਾਰਤੂਸ ਡਬਲਯੂ /2 ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਾਲੇ ਪਿਸਤੌਲ ਤੋਂ ਫਾਇਰ ਿੰਗ ਤੋਂ ਖੁੰਝ ਗਿਆ ਹੈ (7.62 ਮਿਲੀਮੀਟਰ / .30 " ਕਾਰਤੂਸ ਲਈ ਚੈਂਬਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)

4. 7.65 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਫਾਇਰ ਕੀਤੇ ਕਾਰਤੂਸ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ /1 ਤੋਂ /4 ਤੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ 7.65 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਫਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗੋਲੀ ਬੀਸੀ /1 ਨੂੰ ਡਬਲਯੂ /1 ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਾਲੀ ਪਿਸਤੌਲ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ (7.65 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਕਾਰਤੂਸਾਂ ਲਈ ਚੈਂਬਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)

ਨੋਟ :-) ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ ਨੂੰ ਐਲ.ਐਸ.ਵਾਈ, ਐਸ.ਐਸ.ਓ (ਰੋਂਦ) ਦੀ ਮੋਹਰ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਸਲ ਰੈਪਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਸੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
। (ਐਚ)।

) ਪਾਰਸਲ ਨੰਬਰ V ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ 7.65 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕਾਰਤੂਸ ਦਾ ਇੱਕ ਨੰਬਰ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਟੈਸਟ ਫਾਇਰਿੰਗ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਦੂਜੀ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ ਵੀ ਐਲਐਸ ਯਾਦਵ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਐਫਐਸਐਲ, ਮਧੁਬਨ ਕਰਨਾਲ ਵਿਖੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਬੈਲਿਸਟਿਕ)
ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ੨੯ ਨਵੰਬਰ ੨੦੦੭ ਦੀ ਤੀਜੀ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀਡੀ ਵਜੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੀਜੀ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ 31 ਦਸੰਬਰ 2006 ਨੂੰ ਰੋਹਤਕ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ (ਐਚਓ) ਦੇ ਇੱਕ ਫਾਰਵਰਡ ਮੈਮੋ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਸੀਲ ਕੀਤੇ ਪਾਰਸਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਸੀਲ ਕੀਤੇ ਪਾਰਸਲਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 781 ਮਿਤੀ 26 ਦਸੰਬਰ 2006 ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਵਿੱਚ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਅਤੇ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25, 54 ਅਤੇ 55
ਸਟੇਸ਼ਨ ਸਿਵਲ ਲਾਈਨਜ਼, ਰੋਹਤਕ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫਾਰਵਰਡਿੰਗ ਮੈਮੋ ਐਫਐਸਐਲ ਨੂੰ ੮ ਜਨਵਰੀ ੨੦੦੭ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪਾਰਸਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਲੇਖਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

() ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੀ ਧਰਤੀ ਉਠਾਈ ਗਈ;
ਸੱਤ 7.62 ਐਮਐਮ ਮਾਊਜ਼ਰ ਪਿਸਤੌਲ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਤੂਸ ਦੇ ਕੇਸ ਅਤੇ ਇੱਕ
ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ੭.੬੨ ਐਮਐਮ ਮਾਊਜ਼ਰ ਪਿਸਤੌਲ ਨਾਲ ਚਲਾਈ ਗਈ ਗੋਲੀ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕਾਰਤੂਸ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ /1 ਤੋਂ /3 ਅਤੇ ਬੁਲੇਟ /1 ਵਜੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ;

ਗਵਾਹ ਏ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗਿਆ ਕੱਪੜਾ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਕੱਪੜੇ; ਅਤੇ

ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਦੋ 7.62 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਵਿਗਾੜੀਆਂ ਅਤੇ ਕੱਟੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੋਲੀਆਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਦੋ ਲੀਡ ਟੁਕੜੇ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ (ਗੋਲੀਆਂ ਬੀਸੀ / 2, ਬੀਸੀ / 3 ਹਨ, ਅਤੇ ਲੀਡ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਹਨ /4 ਅਤੇ /5 ਹਨ)।

ਤੀਜੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ: "ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਜਾਂਚ

ਕਲਾਸ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹਨ
7.62 ਐਮਐਮ ਮਾਊਸਰ ਪਿਸਤੌਲ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਤੂਸ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਸੀ /1 ਤੋਂ ਸੀ / ਸੀ 7 ਅਤੇ 7.62 ਐਮਐਮ ਮਾਊਸਰ ਪਿਸਤੌਲ ਨੇ ਬੀਸੀ /1 ਤੋਂ ਬੀਸੀ / 3 ਤੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਾਈਆਂ
ਅਤੇ ਟੈਸਟ ਗੱਡੀਆਂ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਅਤੇ ਦੇਸੀ ਪਿਸਤੌਲ ਤੋਂ ਚਲਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਟੈਸਟ ਗੋਲੀਆਂ 'ਤੇ ਡਬਲਯੂ /2 (7.62 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਕਾਰਤੂਸਾਂ ਲਈ ਚੈਂਬਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ) (ਕੇਸ ਐਫਐਸਐਲ ਨੰਬਰ 07/ਐਫ-3937 ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 311 ਮਿਤੀ 19.05.06 ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 307/34 ਅਤੇ 25/54/59 ਏ.ਐਕਟ ਪੀ.ਐਸ. ਸਿਵਲ ਲਾਈਨ ਰੋਹਤਕ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।
25.06.07 ਨੂੰ) ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਸਟੀਰੀਓ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤੁਲਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ
ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਮਾਈਕਰੋਸਕੋਪ।

ਪਾਰਸਲ ਨੰਬਰ ਅਤੇ V ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਗੋਲੀਆਂ ਦੇ ਨਿਕਾਸ ਦੀ ਰਹਿੰਦ-ਖੂੰਹਦ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕੱਪੜਿਆਂ 'ਤੇ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਹਾਸ਼ੀਏ ਤੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂਬੇ ਅਤੇ ਸੀਸੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ
ਪਾਰਸਲ ਨੰਬਰ ਅਤੇ V ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਕੱਪੜਿਆਂ 'ਤੇ ਸੋਧਾਂ ਸਨ
ਸਟੀਰੀਓ ਮਾਈਕਰੋਸਕੋਪ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਵੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ.

ਪਾਰਸਲ ਨੰਬਰ 5 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ /4 ਅਤੇ /5 ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਾਲੇ ਲੀਡ ਟੁਕੜਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਬੀ.ਸੀ./4 ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਾਲਾ ਲੀਡ ਟੁਕੜਾ 455 ਇੰਚ ਦੀ ਘੁੰਮਦੀ ਗੋਲੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਸਟੀਰੀਓਮਾਈਕਰੋਸਕੋਪ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਬੀਸੀ /4 'ਤੇ ਕੋਈ ਨਿਯਮਤ ਰਿਫਲਿੰਗ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਦੇਖੇ ਗਏ।

ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ, ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

ਨਤੀਜਾ

7.62 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਫਾਇਰ ਕੀਤੇ ਕਾਰਤੂਸ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਨੇ ਸੀ /1 ਤੋਂ ਸੀ /7 ਅਤੇ ਜੀ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ
ਬੀ.ਸੀ./1 ਤੋਂ ਬੀ.ਸੀ./3 ਤੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ 7.62 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਫਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ
7.62 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਕਾਰਤੂਸਾਂ ਲਈ ਡਬਲਯੂ /2 ਚੈਂਬਰ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਦੇਸੀ ਪਿਸਤੌਲ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ) (ਕੇਸ ਐਫਐਸਐਲ ਨੰਬਰ 07/ਐਫ-3937 ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 311 ਮਿਤੀ 19.05.06 ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 307/34 ਅਤੇ 25/54/59 ਏ.ਐਕਟ ਪੀ.ਐਸ.
ਸਿਵਲ ਲਾਈਨ ਰੋਹਤਕ 25.6.07 ਨੂੰ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਜੇਸ਼ @ ਸਰਕਾਰੇ)

ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਬੰਦੂਕ ਤੋਂ ਨਹੀਂ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸੇ ਮੇਕ ਅਤੇ ਬੋਰ ਦਾ ਵੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਬੰਦੂਕ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ.

ਪਾਰਸਲ ਨੰਬਰ ਅਤੇ V ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਕੱਪੜਿਆਂ 'ਤੇ ਛਿੱਕੇ ਗੋਲੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਈਲ ਕਾਰਨ ਹੋਏ ਹਨ।
3. ਪਾਰਸਲ ਨੰਬਰ V ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ /5 ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਾਲਾ ਲੀਡ ਟੁਕੜਾ ਗੋਲੀ ਦੇ ਕੋਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਬੀ.ਸੀ./4 ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਾਲਾ ਲੀਡ ਟੁਕੜਾ ਵਿਗਾੜਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ .455 ਇੰਚ ਰਿਵਾਲਵਰ ਦੀ ਗੋਲੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਬੀ.ਸੀ./4 'ਤੇ ਕੋਈ ਨਿਯਮਤ ਰਿਫਲਿੰਗ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਦੇਖੇ ਗਏ।

ਸੀਰੋਲੋਜੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਤੋਂ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਹੇਠ ਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ
ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ।

<u>ਨੋਟ:- </u>) ਬੈਲਿਸਟਿਕਸ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੂਲ ਰੈਪਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਸ ਦੀ ਮੋਹਰ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਸੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਏ.ਡੀ.(ਗੋਂਦ)/ ਐਫ.ਐਸ.ਐਲ (ਐਚ)।

ਤੀਜੀ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਸਾਇੰਸ ਲੈਬਾਰਟਰੀ, ਮਧੁਬਨ, ਕਰਨਾਲ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ (ਬੈਲਿਸਟਿਕਸ) ਆਰਕੇ ਕੋਸ਼ਲ ਨੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਤੀਜੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਤਿੰਨ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਝੰਡਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ: ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੁਲਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਦੇਸੀ ਪਿਸਤੌਲ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ "7.62 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਕਾਰਤੂਸਾਂ ਲਈ ਡਬਲਯੂ / 2 ਚੈਂਬਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ"; ਦੂਜਾ, ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪਿਸਤੌਲ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 25 ਸਤੰਬਰ 2007 ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ 25 ਸਤੰਬਰ 2007 ਦੀ ਦੂਜੀ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਡਬਲਯੂ /1 ਵਜੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
311 ਅਤੇ ਤੀਜਾ, ਨਤੀਜਾ ਸੈਕਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਉਪਰੋਕਤ ਉਦਾਹਰਣ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜੇਸ਼ ਕੋਲੋਂ ਪਿਸਤੌਲ ਡਬਲਯੂ /2 (ਜੋ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਕੋ ਇਕ ਪਿਸਤੌਲ ਹੈ) ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 311 ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਉਰਫ਼ ਸਰਕਾਰੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦਾ ਤੀਜੀ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਭਾਰ 'ਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਤਿੰਨ ਪਹਿਲੂ ਜੋ ਉੱਪਰ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਦੀਆਂ ਕਥਿਤ ਦੋ ਬਰਾਮਦਗੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 311 ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ, ਦੋ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਬਲਯੂ / 2, ਕਾਰਤੂਸ ਅਤੇ ਚਲਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਗੋਲੀਆਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਪਿਸਤੌਲ ਡਬਲਯੂ /1, ਜਿਵੇਂ ਕਿ
ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰ. ਨੰ. ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ੨੫ ਸਤੰਬਰ ੨੦੦੭ ਦੀ ਦੂਜੀ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ।

311 ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿੱਥੇ ਬਰਾਮਦ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਸੀ
ਮੁਲਜ਼ਮ ਰਾਜੇਸ਼ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਅਜੈ ਕੋਲੋਂ ਪਿਸਤੌਲ ਡਬਲਯੂ /2 ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਤੀਜੀ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦੋ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਦਾ ਬੈਲਿਸਟਿਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਬਲਯੂ / 2 ਅਤੇ ਡਬਲਯੂ / ਨਹੀਂ
ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਤੀਜੀ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਲਤ ਬਿਆਨ ਹੈ ਕਿ
ਡਬਲਯੂ /2 ਰਾਜੇਸ਼ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਡਬਲਯੂ /
2 ਇੱਕ ਰਿਕਵਰੀ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿੱਥੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 311 ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਦੋਸ਼ੀ ਅਜੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਿਸਤੌਲ ਡਬਲਯੂ / 1 ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਬੈਲਿਸਟਿਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪਰੀਖਕ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ.

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਵੀ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ:

ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬਰਾਮਦਗੀ ਨੂੰ 7.62/25 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਕਾਰਤੂਸ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 311 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ 7.62/30 ਐਮਐਮ ਕਾਰਤੂਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੈ;

ਬੈਲਿਸਟਿਕ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕ੍ਰੀ ਟੈਸਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 311 ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ 7.62/30 ਐਮਐਮ ਦੀਆਂ ਗੋਲੀਆਂ ਸਨ;
ਅਤੇ

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 29 ਨਵੰਬਰ 2007 ਦੀ ਤੀਜੀ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮੌਸਰ ਪਿਸਤੌਲ ਨਾਲ ਚਲਾਈਆਂ ਗੋਲੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
ਸਿੱਟਾ ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ
ਪਿਸਤੌਲ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹਥਿਆਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਰੀਖਕ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਸੀ
ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਹਥਿਆਰ ਡਬਲਯੂ / ਦੀ ਟੈਸਟ ਫਾਇਰਿੰਗ
2 ਵਾਪਰਿਆ.

ਹੁਣ ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪਹਿਲੂ ਜਿਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਐਫਐਸਐਲ ਦਾ ਲੇਖਕ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਅਤੇ ਬਰਾਮਦਗੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਡਬਲਯੂ / 1
ਅਤੇ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 311 ਵਿੱਚ ਡਬਲਯੂ /2; ਨਾ ਹੀ ਤੀਜੀ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਲੇਖਕ
ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 781 (ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਐਫਆਈਆਰ) ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ
ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੁਆਰਾ।

ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬੈਲਿਸਟਿਕ ਪਰੀਖਕਾਂ ਦੀ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਬਾਰੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟਾਂ, ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਸਨ।

ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 313 ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤੱਥ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 313 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀਡੀ ਅਤੇ ਪੀਐਫ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸਨ। ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਲਾਹਕਾਰ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ
ਕਿਉਂਕਿ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਬ੍ਰਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਅਸਫਲਤਾ
ਬੈਲਿਸਟਿਕ ਪਰੀਖਕ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਹੁਣ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ. ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰਾਜ 10 ("ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ") ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"12. ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਮੌਤ ਕਿਸੇ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰ ਕਾਰਨ ਸੱਟਾਂ ਜਾਂ ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਾਹਰ ਸਬੂਤਾਂ ਦਆਰਾ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਸੱਟਾਂ ਉਸ ਹਥਿਆਰ ਨਾਲ ਹੋਈਆਂ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸੰਭਵ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਤੇ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਹ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ
ਮੱਢਲਾ ਉਹ ਜਿੱਥੇ ਮਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਾਂ
ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕੇਸ, ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਪੂਰੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜੋ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹਨ ਉਹ ਬੰਦੂਕ ਨਾਲ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਜਾਂ ਰਾਈਫਲ ਨਾਲ। ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਵਧੇਰੇ ਸੰਭਾਵਨਾ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਹੋਏ ਸਨ
ਬੰਦੂਕ ਨਾਲੋਂ ਰਾਈਫਲ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਕੇਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬੰਦੂਕ ਨਾਲ ਲੈਸ ਸੀ ਅਤੇ, ਉਸਦੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸੀ
ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਬੰਦੂਕ ਪੀ -16 ਨਾਲ ਲੈਸ ਸੀ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਮਾਹਰ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦਆਰਾ ਹੀ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੱਟਾਂ ਬੰਦੂਕ ਨਾਲ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ ਜਾਂ ਰਾਈਫਲ ਨਾਲ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ
ਸਿਰਫ ਸਬੂਤ ਹੀ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ
ਇਹ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬੰਦੂਕ ਦੇ ਇੰਨੇ ਨੇੜੇ ਦੀ ਰੇਂਜ 'ਤੇ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਮਕੱਦਮਾ ਵੀ ਹੈ, ਕਿ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ 'ਤੇ ਸਿਰਫ 2 ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਨਕਤਾ ਸੀ
ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਕਿ ਇਹ ਗੋਲੀਆਂ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਆਰਾ ਚਲਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦਆਰਾ, ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ
ਗੋਲੀਆਂ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਦੂਰੀ ਤੋਂ ਚਲਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚਸ਼ਮਦੀਦਾਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

10 1953 415

ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਸਹਿਯੋਗੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਆਰਡੀਨੇਟ ਬੈਂਚ ਵਿੱਚ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ [11] ("ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ") ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਜੱਜ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ 'ਚ ਸਰਕਾਰੀ ਪੱਖ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਬੰਦੂਕ ਨਾਲ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਪਰ
ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਸੱਟ ਰਾਈਫਲ ਨਾਲ ਲੱਗੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਯੋਗ ਮਾਹਰ ਦਾ ਕੋਈ ਬੀ
ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ
ਇਹ ਸੱਟਾਂ ਬੰਦੂਕ ਕਾਰਨ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੱਟਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ
ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਗੋਲੀਆਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਵੀ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਸਬੂਤ ਨਿਰਪੱਖ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਮਾਹਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ

ਸੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਸੀ। ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ 'ਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਿਆਂ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ:

“41. […] ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ
ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤ ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਸਨ
ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣਾ ਉਚਿਤ ਜਾਂ ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਹ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ. ਇਨ੍ਹਾਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਇੱਕ ਲਚਕਦਾਰ ਨਿਯਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਕਿ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰ ਨਾਲ ਹੋਏ ਕਤਲ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,
ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਕੇਸ ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਕੋਈ
ਮਾਹਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਿੱਧੇ ਸਬੂਤ ਅਜਿਹੇ ਅਯੋਗ ਕਿਰਦਾਰ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਨੋਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਸਿੱਧੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨਾਲ ਇੰਨੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬੈਲਿਸਟਿਕ ਦੀ ਜਾਂਚ
ਮਾਹਰ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜਿੱਥੇ ਸਿੱਧਾ ਸਬੂਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਜਾਂ ਨਿਰਪੱਖ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹਨ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬੰਦੂਕ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਰਾਈਫਲ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਾਪਦੇ ਹਨ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਸੰਤੁਲਨ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮੌਖਿਕ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਬੈਲਿਸਟਿਕ ਮਾਹਰ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਿਸ ਵਿੱਚ
ਕੇਸ ਦੇ ਸਬੂਤ ਲਈ ਬੈਲਿਸਟਿਕ ਮਾਹਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ
ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ, ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਇੱਕ ਆਮ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਵਜੋਂ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹਨ ਕਿ

---

[11] (1963) 3 585

ਹਰ ਕੇਸ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਿੱਧੇ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਬੈਲਿਸਟਿਕ ਮਾਹਰ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਸਿੱਧੇ ਸਬੂਤ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਚੰਗੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਉਕਤ ਸਿੱਧੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

ਇਸ ਲਈ, ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕੋਈ ਲਚਕਦਾਰ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘਾਤਕ ਹਥਿਆਰ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਤਲ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਕਿਸੇ ਮਾਹਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਜਿੱਥੇ ਸਿੱਧੇ ਸਬੂਤ ਅਯੋਗ ਕਿਰਦਾਰ ਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਸਿੱਧੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ, ਬੈਲਿਸਟਿਕ ਮਾਹਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ,
ਬੈਲਿਸਟਿਕ ਮਾਹਰ ਦਾ ਸਬੂਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਸਿੱਧੇ ਸਬੂਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਸੱਟਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਮਾਹਰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ. ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕੀ ਬੈਲਿਸਟਿਕ ਮਾਹਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਇਹ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ 'ਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਭਰਦਾ ਹੈ।

ਸੁਖਵੰਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ 12 ("ਸੁਖਵੰਤ ਸਿੰਘ") ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖਾਲੀ ਅਤੇ ਸੀਲਬੰਦ ਪਿਸਤੌਲ ਨੂੰ ਬੈਲਿਸਟਿਕ ਮਾਹਰ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਲਈ ਭੇਜਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗਲਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ,
ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"21. […] ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਕਾਰਨ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗਦੀਆਂ ਹਨ, ਬੈਲਿਸਟਿਕ ਮਾਹਰ ਦੀ ਰਾਏ ਕਾਫ਼ੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਬੰਦੂਕ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਕਾਰਤੂਸ ਦੋਵੇਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ
ਜੁਰਮ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਾਹਰ ਦੀ ਰਾਏ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਕਰਜ਼ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ
ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਜੁਗਰਾਜ ਸਿੰਘ 13 ("ਜੁਗਰਾਜ ਸਿੰਘ") ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸੁਖਵੰਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ
ਸਿੰਘ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।
ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੩੯ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ ੩ ਦੀ ਇਕੱਲੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਮਾਹਰ ਰਾਏ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਸੀ

---

[12] (1995) 3 ਐਸਸੀਸੀ 367

[13] (2002) 3 234

ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੁਖਵੰਤ ਸਿੰਘ 'ਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਮਾਹਿਰਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ 'ਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਕਾਰਨ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਚ ਸਰਕਾਰੀ ਪੱਖ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੁਗਰਾਜ ਸਿੰਘ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ:

"18. ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ
ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀਆਂ ਬੰਦੂਕਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ,
ਉਸ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਬੈਲਿਸਟਿਕ ਮਾਹਰ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਰਾਏ ਲਈ ਭੇਜਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਮਕਸਦ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ. ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਬੰਦੂਕਾਂ ਖਰਾਬ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਫਾਇਰ ਪਿਨ ਅੰਦਰ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ
ਆਰਡਰ ਕਰੋ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਦੋ ਦੇ ਪੱਕੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ
ਚਸ਼ਮਦੀਦਗਵਾਹਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਹਰ ਦੀ ਗੈਰ-ਪੜਤਾਲ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਸ਼ਮਦੀਦਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਦੀ ਕਰਜ਼ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।
ਵਿਨੀਤ ਕੁਮਾਰ ਚੌਹਾਨ ਬਨਾਮ ਯੂਪੀ 14 ਰਾਜ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਡੀ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ:

"11. ਇਹ ਇੱਕ ਆਮ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬੈਲਿਸਟਿਕ ਮਾਹਰ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ
ਦੋਸ਼, ਸਿੱਧੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ
ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਸਿੱਧੇ ਸਬੂਤ ਅਜਿਹੇ ਅਯੋਗ ਕਿਰਦਾਰ ਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਨੋਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਸਿੱਧੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ, ਬੈਲਿਸਟਿਕ ਮਾਹਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ
ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿੱਥੇ ਸਿੱਧੇ ਸਬੂਤ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਾਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਸੱਟਾਂ ਕੀ ਹਨ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਥਿਆਰ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਕਿਸੇ ਮਾਹਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਿਸੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਸੰਤੁਲਨ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਮੌਖਿਕ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹੋਵੇਗੀ।

ਗੋਵਿੰਦਰਾਜੂ ਬਨਾਮ ਰਾਜ 15 ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਜੀ ਦੇ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇੱਕ ਉਲਟ ਨਤੀਜਾ ਕੱਢਿਆ ਜਿੱਥੇ ਐਫਐਸਐਲ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਡਾਕਟਰ ਵਰਗੇ ਸਮੱਗਰੀ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਪੋਸਟ ਕੀਤੀ ਸੀ-

---

[14] (2007) 14 ਐਸਸੀਸੀ 660
[15] (2012) 4 ਐਸਸੀਸੀ 722

ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਪੀੜਤਾਂ ਅਤੇ ਹੈੱਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਅਤੇ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਦਾ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਗਵਾਹ ਵੀ ਮੁਕਰ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਮੱਗਰੀ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਕਾਰੀ ਧਿਰ ਵਿਰੁੱਧ ਉਲਟ ਨਤੀਜਾ ਕੱਢਿਆ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ:

"63. ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ ਕਿ ਡਾਕਟਰ ਵਰਗੇ ਸਮੱਗਰੀ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰਨਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਨਾਲ ਹੀ ਹੈੱਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਅਤੇ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਜੋ ਘਟਨਾ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੋ ਗਵਾਹ ਮੁਕਰ ਗਏ, ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ
ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਸਮੱਗਰੀ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਵਿਰੁੱਧ ਉਲਟ ਨਤੀਜੇ ਕੱਢੇ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕਦਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

[…]

66. ਤਾਖਾਜੀ ਹੀਰਾਜੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਦਾਲਤ [(2001) 6 ਐਸਸੀਸੀ 145 : 2001 ਐਸਸੀਸੀ () 1070] ਨੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਦਾਰਥਕ ਗਵਾਹੀ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਘਟਨਾ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰੇਗੀ
ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਕੇਸ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਖਾਮੀਆਂ ਜਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਅਜਿਹੇ ਗਵਾਹ ਤੋਂ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤਰਕ ਦੇ, ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਅਨੁਮਾਨ
ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਖਿੱਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਗਵਾਹ ਜੋ ਇਸ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਨ
ਹਾਲਾਂਕਿ ਘਟਨਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਪਰ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ. ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮੁੱਖ ਗਵਾਹ ਮੁਕਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਾਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਵੱਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
ਗਵਾਹ ਜੋ ਸਾਬਤ ਕਰਕੇ ਲੜੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ
ਤੱਥ[ਸੋਧੋ] ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਯਾਕੂਬ ਇਸਮਾਈਲਭਾਈ ਪਟੇਲ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਸੀ। ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ [(2004) 12 ਐਸਸੀਸੀ 229 : 2004 ਐਸਸੀਸੀ (ਸੀਆਰਆਈ)
196]."

ਜਿਸ ਮਿਸਾਲ ਦੀ ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਸੰਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਤੱਥ ਵੱਲ ਹੋਵੇਗੀ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਲਚਕਦਾਰ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ

ਹਰ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬੈਲਿਸਟਿਕ ਪਰੀਖਕ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੋ ਜਿੱਥੇ ਕਤਲ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਏ
ਅੱਗ ਦੀ ਬਾਂਹ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਹੈ. ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (1953) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ (1963) ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।
ਇੱਕ ਤਾਲਮੇਲ ਬੈਂਚ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਸਿਧਾਂਤ ਜੋ ਉੱਭਰਿਆ ਹੈ
ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਲਾਈਨ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖੀ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਬੈਲਿਸਟਿਕ ਮਾਹਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ
ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
ਜੋ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਅਯੋਗ ਕਿਰਦਾਰ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਸਬੂਤ ਉਪਲਬਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੱਟਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਸਿੱਧੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੈਲਿਸਟਿਕ ਮਾਹਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜਿੱਥੇ
ਸਿੱਧੇ ਸਬੂਤ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਾਂ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕ ਹੈ
ਉਸ ਸਬੂਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਬੈਲਿਸਟਿਕ ਪਰੀਖਕ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੋਵੇਗੀ. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਹਥਿਆਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਐਫਆਈਆਰ (ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 311 ਮਿਤੀ 19 ਮਈ 2006) ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਹਥਿਆਰ ਸਨ
ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ /1 ਅਤੇ /2 ਵਜੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੀਜੀ ਐਫ.ਐਸ.ਐਲ. ਰਿਪੋਰਟ
ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 781 ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ
ਹਥਿਆਰ ਡਬਲਯੂ / 1 ਬਿਲਕੁਲ. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤੀਜੀ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹਥਿਆਰ ਡਬਲਯੂ /2 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਰਾਜੇਸ਼ ਉਰਫ ਸਰਕਾਰੀ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਬੈਲਿਸਟਿਕ ਪਰੀਖਕ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰ ਡਬਲਯੂ /2 ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਉਸ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨੀ ਸੀ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬੈਲਿਸਟਿਕ ਪਰੀਖਕ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ

ਈ ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਦਾ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਵੇਰਵਾ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਅਸੀਂ 4 ਅਤੇ 5 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਵੀ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਤੱਤ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ
ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਗਵਾਹ ਸਨ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜੀਆਂ ਗੜਬੜੀਆਂ ਵੇਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ
ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੇ ਲੇਖਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 311/2006 ਅਤੇ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 781/2006 ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਦੋਸ਼ੀ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।
ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਸੰਦੀਪ 'ਤੇ 4-5 ਫੁੱਟ ਦੀ ਦੂਰੀ ਤੋਂ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਬੰਦੂਕ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਸੱਟਾਂ ਦਾ ਕਾਲਾ ਹੋਣਾ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪੱਕਾ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਨੇੜੇ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੋ ਕਿ

ਇਹ 2 ਫੁੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।[16] ਕਿਉਂਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਕਈ ਭੌਤਿਕ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸਾਂ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰਾਂ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹਨ; ਅਤੇ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਬੈਲਿਸਟਿਕ ਮਾਹਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਾ ਕਰਨ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ 'ਤੇ ਪਰਛਾਵਾਂ ਪਾਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਸੱਟਾਂ ਨੂੰ ਕਾਲਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਵਾਧੂ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਟੈਸਟ ਪਛਾਣ ਪਰੇਡ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ 17

ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਟੀਆਈਪੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਉਲਟ ਨਤੀਜਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠੀਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਟੀਆਈਪੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਮਿਸਾਲ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਸਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇੱਕ ਮਿਸਾਲ ਟੀਆਈਪੀ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂਚਕਰਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਰੋਤ, ਇਹ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, 'ਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਆਯੋਜਿਤ, ਟੀਆਈਪੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਭਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਹਾਲਾਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਲੰਘਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਉਲਟ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿਧਾਂਤ
ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਮਿਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਉਭਰੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਸੰਖੇਪ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ:

ਟੀ.ਆਈ.ਪੀ. ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ।
ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਰੋਤ ਤੋਂ ਸਿਖਲਾਈ ਜਾਂ ਸਹਾਇਤਾ। ਇੱਕ ਪਛਾਣ ਪਰੇਡ,
ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜਾਂ ਸਾਰੇ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ;

() ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਜਾਂ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 187218 ਜੋ ਪਛਾਣ ਪਰੇਡ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਛਾਣ ਪਰੇਡ ਾਂ ਇਹਨਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਪੜਾਅ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਟੀਆਈਪੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ;

() ਪਛਾਣ ਪਰੇਡਾਂ ਨੂੰ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 162 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ;

---

[16] (2016) 2 607 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ
[17] ਟਿਪ
[18] ਸਬੂਤ ਐਕਟ

ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਟੀਆਈਪੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ
ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਤਾਂ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ;

ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਬਣਦੀ ਹੈ;
ਤੱਥ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਢੁਕਵਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ;

ਇੱਕ ਟੀਆਈਪੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹ ਦੀ ਪਛਾਣ ਲਈ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇ;

ਸਮਝਦਾਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਵਜੋਂ, ਅਦਾਲਤ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ,
ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹ ਦੀ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ, ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ।
ਸਮਝਦਾਰੀ ਦਾ ਨਿਯਮ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸਮਝਦੀ ਹੈ
ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗਵਾਹ ਦਾ, ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੋਰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ;

ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਟੀਆਈਪੀ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ, ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਛਾਣ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ;

ਅਜਿਹੀ ਪਛਾਣ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਭਾਰ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਹੈ
ਉਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ;

ਟੀਆਈਪੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਹਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਪਰਾਧ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੁਦਰਤ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ
ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ; ਅਤੇ

ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ, ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਟੀਆਈਪੀ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਉਲਟ ਨਤੀਜਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਦਾਲਤ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗੀ
ਵਿੱਚ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ

ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਜੁਰਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ।

ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਕਸਤ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ:

1. ਮਾਤਰੂ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ [(1971) 2 ਐਸਸੀਸੀ 75 : 1971 ਐਸਸੀਸੀ () 391]

ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਇਜ਼ਹਾਰ ਹੁਸੈਨ [(1973) 2 ਐਸਸੀਸੀ 406: 1973 ਐਸਸੀਸੀ (ਸੀਆਰਆਈ) 828]

ਮਲਖਣਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮਲਖਣਸਿੰਘ ਵਿ. ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ [(2003) 5 ਐਸਸੀਸੀ 746: 2003 ਐਸਸੀਸੀ (ਸੀਆਰਆਈ) 1247]

ਵਿਸ਼ਵੇਸ਼ਵਰਨ ਬਨਾਮ ਰਾਜ [(2003) 6 ਐਸਸੀਸੀ 73]

ਮੁਨਸ਼ੀ ਸਿੰਘ ਗੌਤਮ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ [(2005) 9 ਐਸਸੀਸੀ 631]

6. ਸਿਧਾਰਥ ਵਸ਼ਿਸ਼ਟ @ ਮਨੂ ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਮਨੂ ਸ਼ਰਮਾ ਰਾਜ (ਐਨਸੀਟੀ ਦਿੱਲੀ) [(2010) 6 ਐਸਸੀਸੀ 1],

ਅਸ਼ਵਨੀ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ। 5. ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (2015) 6 ਐਸਸੀਸੀ 308.

ਮੁਕੇਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ। v. ਐਨਸੀਟੀ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ◌ਾ◌ਂ ਲਈ ਰਾਜ।

ਏਆਈਆਰ 2017 ਐਸਸੀ 2161.

ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ. ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਨੇ ਆਪਣੀ ਉਲਟ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ 2-3 ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕੇਸ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੇਟੇ ਲਈ ਇੱਕ ਜ਼ਮਾਨਤ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਈ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਰਾਜੇਸ਼ ਉਰਫ ਸਰਕਾਰੀ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 341/2001 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 454 ਅਤੇ 380 ਤਹਿਤ ਥਾਣਾ ਸਿਵਲ ਲਾਈਨਜ਼, ਰੋਹਤਕ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਸੀ। ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ 24 ਨੂੰ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 341 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਜੂਨ 2001। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੌਰਾਨ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 341 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜੇਸ਼ ਉਰਫ ਸਰਕਾਰੀ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ, ਕਿ ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ 4) ਅਦਾਲਤ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਸਦਾ ਭਰਾ -

ਮ੍ਰਿਤਕ ਸੰਦੀਪ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਰਾਜੇਸ਼ ਉਰਫ ਸਰਕਾਰੀ ਜੀ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰੀਕਾਂ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੁਝਾਅ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 8 ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਹਰ ਤਾਰੀਖ 'ਤੇ ਆਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੌਰਾਨ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਸਨੇ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮ ਰਾਜੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਵੇਖੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ:

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਰਾਜੇਸ਼ ਉਰਫ ◌ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਨਹੀਂ ਵੇਖੀਆਂ
ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ। ਇਸ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀਆਂ ਫੋਟੋਆਂ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਈ ਵਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਈਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਪਰ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਅਖ਼ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਨਹੀਂ ਵੇਖੀਆਂ। ਮੈਨੂੰ ਰਾਜੇਸ਼ ਉਰਫ ਸਰਕਾਰੀ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਨਫ਼ਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਉਸ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਨਹੀਂ ਵੇਖੀ।
ਅਖ਼ਬਾਰ'।
ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸਬੂਤਾਂ ਦੌਰਾਨ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਤਿੰਨਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਕੇਂਦਰੀ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ
ਪ੍ਰੀਡ੍ਰਬਲਯੂ 4 ਅਤੇ ਪੀਡਬ੍ਲਯੂ 5 ਦੀ ਉਲਟ-ਪੜਤਾਲ ਦੌਰਾਨ ਜੋ ਪਹਿਲੂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਉਲਟ ਨਤੀਜਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਟੀਆਈਪੀ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਨਾ ਸਿਰਫ ਕਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਸਮਝੌਤੇ ਕਾਰਨ ਬਰੀ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ਬਲਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਰਾਜੇਸ਼ ਉਰਫ ਸਰਕਾਰੀ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 341 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਕੇਸ ਵਿਚ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਸਨ
23 ਜੂਨ 2001 ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 454 ਅਤੇ 380 ਤਹਿਤ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
ਸਿਵਲ ਲਾਈਨਜ਼, ਰੋਹਤਕ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸੇ ਲਈ ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸੰਦੀਪ ਅਤੇ ਰਾਜੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਅਦਾਲਤ ਜਾਂਦੇ ਸਨ
ਸੁਣਵਾਈ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਾਰੀਖਾਂ 'ਤੇ। ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ
ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਬੇਟੇ ਲਈ। ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਦਲੀਲ
ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਟੀਆਈਪੀ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਦੀਪ ਅਤੇ ਰਾਜੇਸ਼ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 4, ਜੋ ਕਿ ਇਕ ਮੁੱਖ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਹੈ, ਨੇ ਰਾਜੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਵੇਗਾ।
ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਰਤਮਾਨ, ਅਦਾਲਤ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਉਲਟ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਬਾਰੇ ਸੁਚੇਤ ਰਹਿਣਗੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਟੀਆਈਪੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪਛਾਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦੇਣਾ ਹੈ. ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਖੋਜ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ
ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਪਛਾਣ ਪਰੇਡ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਥਿਤ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਖਾਲੀ ਕਾਰਤੂਸਾਂ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਗੋਲੀਆਂ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਥਿਤ ਹਥਿਆਰ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਵਾਲੇ ਬੈਲਿਸਟਿਕ ਸਬੂਤ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸੀ ਹਨ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹਨ।

ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਟੀਆਈਪੀ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸੈਕੰਡਰੀ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ, ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਦਾ ਇੱਕ ਠੋਸ ਟੁਕੜਾ ਹੋਣ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ ਤੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ.

ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਲਾਭ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਤੋਂ ਬਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ੧੨ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਕੈਦ ਕੱਟ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਾਂਡ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ

ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੇ ਹਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

ਬਕਾਇਆ ਅਰਜ਼ੀਆਂ, ਜੇ ਕੋਈ ਹਨ, ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਅੰਕਿਤ ਗਿਆਨ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

ਬੇਦਾਅਵਾ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

